

WÓJT GMINY SIEMIATYCZE

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU ZMIANY STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
GMINY SIEMIATYCZE**

Siemiatycze 2023 r.

Spis treści

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	3
1.1. Podstawa prawna i zakres opracowania	3
1.2. Powiązania opracowywanego dokumentu z innymi dokumentami i opracowaniami.....	3
1.3. Ustalenia i główne cele zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.....	11
1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	21
1.5. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	21
1.6. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	21
1.7. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	21
2. Istniejący stan środowiska	27
2.1. Położenie fizyczno-geograficzne	27
2.2. Budowa geologiczna	28
2.3. Wody powierzchniowe.....	29
2.4. Wody podziemne	30
2.5. Klimat	31
2.6. Warunki glebowe	32
2.7. Surowce mineralne	33
2.8. Obszary i obiekty prawnie chronione	33
2.9. Fauna i flora.....	36
2.10. Krajobraz.....	36
2.11. Dziedzictwo kulturowe	37
3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	37
4. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	37
5. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	43
6. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu	43
7. Oddziaływanie ustaleń projektu na środowisko	44
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	56
9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	56
10. Materiały źródłowe.....	56
Załącznik	57

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

1.1. Podstawa prawna i zakres opracowania

Podstawę opracowania zmiany studium stanowią:

1. Uchwała Nr XVII/172/2020 Rady Gminy Siemiatycze z dnia 29 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze uchwalone uchwałą Nr IX/52/99 Rady Gminy w Siemiatyczach z dnia 10 września 1999 r., zmienionym uchwałami Nr XXIII/239/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. Nr XVII/124/2017, Nr X/114/2019 z dnia 30 października 2019 r. oraz Nr XVII/172/2020 z dnia 29 października 2020 r.

Prognozę oddziaływania na środowisko do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze opracowano zgodnie z art. 51 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113.). Celem prognozy jest wykazanie w jaki sposób i w jakim zakresie zmiany wprowadzone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze wpłyną na środowisko. Ze względu na dużą złożoność zjawisk przyrodniczych, ograniczony zakres rozpoznania środowiska oraz ogólny charakter dokumentów planistycznych, ocena potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu ma formę prognozy.

Do pozostałych celów realizacji prognozy zalicza się:

- a) wyeliminowanie jeszcze na etapie sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze ustaleń sprzecznych z zasadami zrównoważonego rozwoju analizowanego obszaru i jego otoczenia,
- b) ocenę skutków oddziaływania na środowisko zmian przyjętych w zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- c) ocenę na ile ustalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pozwolą na zachowanie istniejących wartości zasobów środowiska, na ile wzbogacą lub odtworzą obniżone, czy też zdegradowane wartości oraz w jakim stopniu spotęgują lub osłabiają istniejące zagrożenia, a także na ile stwarzają możliwość pojawienia się nowych szans dla ukształtowania wyższej jakości środowiska.

1.2. Powiązania opracowywanego dokumentu z innymi dokumentami i opracowaniami

Opracowywany dokument ma powiązania z niżej wymienionymi opracowaniami i dokumentami:

- Dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramową Dyrektywą Wodną;
- Pakietem klimatyczno-energetycznym (przyjętym przez Komisję Europejską w grudniu 2008 r.);
- Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030;
- Krajowym Programem Oczyszczania Ścieków Komunalnych;
- Program Ochrony Powietrza dla strefy Podlaskiej;
- Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego;
- Strategią Rozwoju Województwa Podlaskiego do 2020 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022;
- Opracowaniem ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby „projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze”,

Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna

Zgodnie z zapisami art. 6 Ramowej Dyrektywy Wodnej, Państwa Członkowskie zobligowane są do utworzenia rejestru wszystkich obszarów wymagających szczególnej ochrony, w celu zachowania dobrego stanu znajdujących się tam wód powierzchniowych i podziemnych oraz dla utrzymania siedlisk i gatunków bezpośrednio uzależnionych od wody. W Polsce zgodnie z transpozycją zapisów RDW do ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. rejestr obszarów chronionych został utworzony w 2003 r., a jego uaktualnienie miało miejsce w latach późniejszych. Obecnie prowadzone są prace nad aktualizacją rejestru na potrzeby kolejnego cyklu planistycznego. Ze względu na położenie w dorzeczu Wisły należy wziąć pod uwagę wytyczne wynikające z wymagań charakterystyki obszarów dorzeczy.

Rejestr wykazów obszarów chronionych, zgodnie z art. 113, ust. 4 sporządzany dla każdego obszaru dorzecza, obejmuje wykazy:

- 1) obszary przeznaczone do poboru wody w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia - wyznaczone są jako obszary jednolitych części wód powierzchniowych i jednolitych części wód podziemnych, z których ujmowana jest woda odpowiednio powierzchniowa lub podziemna, wykorzystywana w celach komunalnych, bądź do produkcji środków spożywczych lub farmaceutycznych. Średnia wielkość poboru dla takich części wód powinna wynosić średnio powyżej 10 m³ na dobę lub służyć więcej niż 50 osobom. Powinny być uwzględniane również części wód przeznaczone do takich celów w przyszłości. Wyznaczone obszary powinny być chronione w celu zachowania odpowiedniej jakości i ilości zasobów wód oraz dla zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do spożycia. Wykazy obszarów przeznaczonych do poboru wody w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia opracowywane są na podstawie zrealizowanych w poszczególnych regionach wodnych przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej wykazów wód powierzchniowych i podziemnych wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.
- 2) obszary przeznaczone do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym - wykaz sporządzony w roku 2007 nie zawierał obszarów do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym.
- 3) jednolite części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych - identyfikowane są jako części wód, na których istnieje rekreacyjne użytkowanie wód poprzez organizowanie kąpielisk. Przedmiotowe JCWP wyznaczone są zgodnie z zapisami Dyrektywy 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 r. dotyczącej wody w kąpieliskach (uchylona Dyrektywą 2006/7/WE z dnia 15 lutego 2006 r. dot. zarządzania jakością wody w kąpieliskach), transponowanej przez Ustawę Prawo wodne oraz przez Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 16 października 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać woda w kąpieliskach.
- 4) obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych - Państwa Członkowskie zobowiązane są na mocy zapisów Dyrektywy 91/271 EWG dot. oczyszczania ścieków komunalnych, wyznaczyć na swoim terytorium obszary wrażliwe na eutrofizację spowodowaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych. Polska wyznaczyła cały obszar Państwa jako obszar wrażliwy, wobec czego Dyrektywa 91/271/EWG wdrażana jest na całym terytorium kraju poprzez realizację zapisów następujących programów:
 - Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych,
 - Program wyposażenia aglomeracji poniżej 2000 RLM w oczyszczalnie ścieków i systemy kanalizacji sanitarnej,
 - Program wyposażenia zakładów przemysłu rolno-spożywczego o wielkości 4000 RLM, odprowadzających ścieki bezpośrednio do wód, w urzędzenia zapewniające wymagane przez polskie prawo standardy ochrony wód.
- 5) obszary narażone na zanieczyszczenia związkami azotu, pochodzącymi ze źródeł rolniczych stanowią obszary, z których mają miejsce spływy do wód powierzchniowych i/lub podziemnych, zawierających lub mogących zawierać ponad 50 mg/l azotanów, jeżeli nie zostaną podjęte działania opisane w dyrektywie, oraz mają miejsce spływy do wód, które są eutroficzne lub mogą stać się eutroficzne, jeżeli nie zostaną podjęte działania.

Strefy wrażliwe na zanieczyszczenie związkami azotu, są określane jako:

 - strefy zagrożenia lub NVZ wg Dyrektywy Rady 91/676/EWG,
 - obszary szczególnie narażone lub OSN wg ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne,

Transpozycja dyrektywy azotanowej do prawa krajowego nastąpiła poprzez:

 - Ustawę Prawo wodne;
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie kryteriów wyznaczania wód wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych;
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych,
 - Ustawę z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu, zastąpioną ustawą z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu
 - Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 czerwca 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania, zastąpione rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 kwietnia 2008 r. ((Dz. U. Nr 80, poz. 479)
- 6) obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie zostały wyznaczone w Polsce poprzez analizę wzajemnego położenia obszarów chronionych tj. obszarów Natura 2000 (w tym obszarów wyznaczonych na mocy Dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich ptaków (ze zm.) oraz na mocy Dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (ze zm.), parków narodowych i krajobrazowych wraz z otulinami, rezerwatów przyrody wraz z otulinami oraz zidentyfikowanych obszarów występowania ekosystemów uzależnionych od odpowiedniego stanu zasobów wodnych, tj. mokradła na glebach mineralnych, torfowisk i in. Miejsca pokrycia się tych stref zostały wyznaczone jako obszary

przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. Dla wskazanych terenów przeanalizowano rodzaj i nasilenie występujących presji oraz stopień zagrożenia degradacją pod kątem zidentyfikowanych czynników antropogenicznych. Oszacowanie aktualnego stanu, tendencji zmian oraz potencjalnych trendów przekształceń zbiorowisk roślinnych stało się podstawą do wskazania głównych działań naprawczych mogących powstrzymać jak również naprawić szkody w ekosystemach od wód zależnych.

Pakiet klimatyczno – energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 roku)

Cele dla EU:

- 1) zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych przynajmniej o 20% w 2020 r. w porównaniu do bazowego 1990 r. i 30% zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w 2020 r. w UE w przypadku, gdyby uzyskano światowe porozumienie co do redukcji gazów cieplarnianych,
- 2) zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej do 20% w 2020 r., w tym 10% udziału biopaliw w zużyciu paliw pędnych,
- 3) zwiększenie efektywności wykorzystania energii o 20% do 2020 r. w porównaniu do prognozy zapotrzebowania na paliwa i energię,

Cele dla Polski różne od średnich dla całej EU:

- 1) możliwość 14% wzrostu emisji w 2020 roku w porównaniu do 2005 roku w sektorach nieobjętych EU ETS, kierując się wielkością Produktu Krajowego Brutto (PKB) na mieszkańca, niższą w Polsce od średniej w UE,
- 2) zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych do 15% w 2020 roku, zamiast 20% jak średnio w UE z uwagi na mniejsze zasoby i efektywność odnawialnych źródeł energii w Polsce.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

Wysiłki na rzecz dostosowania się do skutków zmian klimatu powinny być zatem podejmowane jednocześnie z realizowanymi przez Polskę działaniami ograniczającymi emisję gazów cieplarnianych.

Główne zagrożenia i korzyści wynikające ze zmian klimatu:

Wyniki prognoz pokazują, że do roku 2030 zmiany klimatu będą miały dwojaki, pozytywny i negatywny wpływ na gospodarkę i społeczeństwo. Wzrost średniej temperatury powietrza będzie miał pozytywne skutki m.in. w postaci wydłużenia okresu wegetacyjnego, skrócenia okresu grzewczego oraz wydłużeniu sezonu turystycznego.

Dominujące są jednak przewidywane negatywne konsekwencje zmian klimatu. Ze zmianami klimatycznymi wiązać się niekorzystne zmiany warunków hydrologicznych. Wprawdzie roczne sumy opadów nie ulegają zasadniczym zmianom jednak ich charakter staje się bardziej losowy i nierównomierny, czego skutkiem są dłuższe okresy bezopadowe, przerywane gwałtownymi i nawałnymi opadami. Poziom wód gruntowych będzie się obniżał, co negatywnie wpłynie na różnorodność biologiczną i formy ochrony przyrody w szczególności na zbiorniki wodne i tereny podmokłe. Zmiany będzie można zaobserwować również w porze zimowej, gdzie skróci się okres zalegania pokrywy śnieżnej i jej grubość, oraz nasili się proces ewaporacji, co wpłynie na spadek zasobów wodnych kraju.

Jednocześnie efektem zmian klimatu będzie zwiększanie częstotliwości występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i katastrof, które będą miały istotny wpływ na obszary wrażliwe i gospodarkę kraju. Podstawowe znaczenie będą miały ulewne deszcze niosące ryzyko powodzi i podtopień lub osuwisk – głównie na obszarach górskich i wyżynnych ale także na zboczach dolin rzecznych i na klifach wzdłuż brzegu morskiego. Coraz częściej będzie można zaobserwować silne wiatry a nawet towarzyszące im incydentalnie trąby powietrzne i wyładowania atmosferyczne, które mogą znacząco wpłynąć m.in. na budownictwo oraz infrastrukturę energetyczną i transportową.

Bezpośrednie negatywne skutki zmian klimatu to również nasilenie się zjawiska eutrofizacji wód śródlądowych i wód przybrzeża, zwiększenie zagrożenia dla życia i zdrowia w wyniku stresu termicznego i wzrostu zanieczyszczeń powietrza, większe zapotrzebowanie na energię elektryczną w porze letniej, zmniejszenie potencjału chłodniczego elektrowni czego skutkiem będzie spadek mocy produkcyjnej i wiele innych.

Cel główny SPA to zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu.

Cele szczegółowe:

- Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska
- Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich
- Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu
- Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu
- Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Przystosowanie polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań klimatycznych i związanych z tym zjawisk jest obecnie jednym z najważniejszych wyzwań, szczególnie dla administracji szczebla centralnego oraz regionalnego i lokalnego. Pomiędzy zagospodarowaniem przestrzennym a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności – m.in. ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, wzrost ryzyka osuwiskowego, nasilenie procesów erozji wodnej i wietrznej, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju.

Obszary zurbanizowane stanowią szczególną kategorię w strukturze przestrzeni geograficznej, charakteryzującą się dużą gęstością populacji ludzkiej, a tym samym są bardzo wrażliwe z uwagi na negatywne oddziaływanie antropopresji. Miasta zagrożone są bezpośrednio szczególnie trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę (zagrożenie to może dotyczyć małych miast oraz przedmieść o zabudowie rozproszonej). Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu.

Pośrednim zagrożeniem są powodzie z uwagi na to, że większość obszarów metropolitalnych zlokalizowana jest w dolinach dużych rzek. Opady ulewne podobnie jak powodzie stanowią zagrożenie dla infrastruktury miejskiej poprzez podtopienia, osuwiska i zniszczenie ciągów komunikacyjnych, budynków i mienia.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 91/271/EWG warunkami koniecznymi do spełnienia jej wymogów przez aglomerację są:

- Wydajność oczyszczalni ścieków w aglomeracjach odpowiadająca przynajmniej ładunkowi generowanemu na ich obszarze.
- Standardy oczyszczania ścieków w oczyszczalniach uzależnione są od wielkości aglomeracji. Jakość ścieków oczyszczonych odprowadzanych z każdej oczyszczalni jest zgodna z wymaganiami Prawa wodnego i rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. W każdej oczyszczalni zlokalizowanej na terenie aglomeracji powyżej 10 000 RLM wymagane jest podwyższone usuwanie biogenów.
- Wyposażenie aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych gwarantujące blisko 100% poziom obsługi. Oznacza to wyposażenie w sieć kanalizacyjną co najmniej na poziomie:
 - 95% dla aglomeracji o RLM < 100 000,
 - 98% dla aglomeracji o RLM ≥ 100 000.

Program ochrony powietrza dla strefy podlaskiej

„Program ochrony powietrza dla strefy podlaskiej” – opracowywany jest dla strefy podlaskiej w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz pyłu zawieszonego PM_{2,5} w powietrzu w 2011 i 2012 r. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z dnia 10 sierpnia 2012 r., poz. 914) strefa podlaska obejmuje całe województwo podlaskie z wyłączeniem obszaru aglomeracji białostockiej.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia Programu Ochrony Powietrza jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z Programu Ochrony Powietrza ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie.

3.3.7. Działania kierunkowe zmierzające do przywrócenia standardów jakości powietrza w zakresie zanieczyszczeń objętych Programem (są to działania mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} będące

przykładem dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennego życia):

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno – bytowej i technologicznej):
 - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
 - zmiana paliwa na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
 - zmniejszanie zapotrzebowania na energię ciepłą poprzez ograniczanie strat ciepła – termomodernizacja budynków,
 - ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
 - zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca na ograniczanie emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5;
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej):
 - całościowe zintegrowane planowanie rozwoju systemu transportu w mieście,
 - zintegrowany system kierowania ruchem ulicznym,
 - kierowanie ruchu tranzytowego z ominięciem miasta lub jego części centralnych,
 - tworzenie stref z zakazem ruchu samochodów,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - organizacja systemu bezpiecznych parkingów na obrzeżach miasta łącznie z systemem taniego transportu zbiorowego do centrum miasta (system Park & Ride),
 - tworzenie systemu ścieżek rowerowych,
 - tworzenie systemu płatnego parkowania w centrum miasta,
 - wprowadzanie nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich,
 - intensyfikacja okresowego czyszczenia ulic (szczególnie w okresach bezdeszczowych),
 - wprowadzenie ograniczeń prędkości na drogach o pyłacej nawierzchni,
 - stosowanie przy modernizacji dróg i parkingów materiałów i technologii gwarantujących ograniczenie emisji pyłu podczas eksploatacji;
 - uprzywilejowanie ruchu pieszego w centrum miasta,
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw:
 - ograniczenie wielkości emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości popiołu i siarki,
 - stosowanie technik gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie technik odpylania, odsiarczania i odazotowania spalin o dużej efektywności,
 - stosowanie oprócz spalania paliw odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii,
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne:
 - stosowanie efektywnych technik odpylania, odsiarczania i odazotowania gazów odlotowych,
 - zmiana technologii produkcji, w tym likwidacja źródeł o znaczącej emisji pyłu,
 - zmiana profilu produkcji wpływająca na ograniczenie emisji substancji zanieczyszczających,
5. W zakresie edukacji ekologicznej i reklamy:
 - kształtowanie właściwych zachowań społecznych poprzez propagowanie konieczności oszczędzania energii cieplnej i elektrycznej oraz uświadamianie o szkodliwości spalania paliw niskiej jakości,
 - prowadzenie akcji edukacyjnych mających na celu uświadamianie społeczeństwa o szkodliwości spalania odpadów (śmieci) połączonych z ustanawianiem mandatów za spalanie odpadów (śmieci),
 - uświadamianie społeczeństwa o korzyściach płynących z użytkowania scentralizowanej sieci ciepłej, termomodernizacji i innych działań związanych z ograniczeniem emisji niskiej,
 - promocja nowoczesnych, niskoemisyjnych źródeł ciepła,
 - wspieranie przedsięwzięć polegających na reklamie oraz innych rodzajach promocji towaru i usług propagujących model konsumpcji zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju, w tym w zakresie ochrony powietrza.
6. W zakresie planowania przestrzennego:

- uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5}, poprzez działania polegające na:
 - wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery),
 - zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
 - ustaleniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zakazem używania paliw stałych w indywidualnych stałych źródłach ciepła w nowoplanowanej zabudowie,
 - preferowanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
 - modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ściśle centrum miast,
 - reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref zamkniętych dla ruchu samochodowego w ścisłym centrum miast,
 - zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy,
- w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:
 - zalecenie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni izolacyjnej (z roślin o dużych zdolnościach fitoromediacyjnych),
 - zalecenie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu "zielona ściana" zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających.
- Planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miasta”

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego

Cel 2.4. Kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki ekorozwoju z aktywną ochroną, wzbogacaniem i racjonalnym wykorzystaniem środowiska przyrodniczego, a w szczególności:

- prawnie chronionych, unikalnych w skali kraju i Europy walorów ekologicznych,
- zasobów wód powierzchniowych i podziemnych,
- złóż surowców mineralnych i organicznych,
- rolniczej przestrzeni produkcyjnej i zasobów leśnych.

Kierunki ochrony zasobów środowiska województwa

- a) wdrożenie „Europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000”,
- b) ochrona elementów systemu przyrodniczego województwa,
- c) ochrona powierzchni ziemi,
- d) ochrona powietrza atmosferycznego
- e) ochrona wód śródlądowych – powierzchniowych i podziemnych,
- f) ochrona lasów i zadrzewień oraz wzbogacanie ich walorów,
- g) ochrona przed hałasem, wibracjami i elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym,
- h) ochrona przed nadzwyczajnymi zagrożeniami środowiska.

W przypadku gmin rolnych o wysokiej waloryzacji przestrzeni produkcyjnej (w tym Janów) należy ograniczać przeznaczanie na cele nierolnicze zwartych kompleksów gruntów z przewagą III i IV klasy bonitacyjnej oraz zatorfiń i zabagnień stanowiących elementy lokalnej sieci ekologicznej, kształtującej stosunki hydrograficzne i klimatyczne.

Dla potrzeb eksploatacji udokumentowane złoża surowców mineralnych są uwzględniane w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w celu ich zabezpieczenia przed przeznaczeniem na kolizyjne sposoby zagospodarowania.

Strategia rozwoju województwa podlaskiego do 2030 r.

Ochrona i dbanie o środowisko naturalne zostały ujęte w Strategii w analizie SWOT, gdzie wskazano, że do mocnych stron województwa należą m.in.

- korzystne warunki do rozwoju nowoczesnego rolnictwa, w tym zrównoważonego i ekologicznego,
- czyste, różnorodne oraz mało zmienione działalnością człowieka środowisko przyrodnicze.

Jako słabą stronę wyróżniono "Postrzeganie przez część społeczeństwa obszarów chronionych jako bariery rozwojowej (w szczególności obszarów NATURA 2000) oraz potrzeba podnoszenia świadomości i kwalifikacji administracji publicznej w zakresie gospodarowania na obszarach chronionych".

Za szanse w kontekście uwarunkowań zewnętrznych uznano m.in.:

- wizerunek województwa jako regionu czystego i ekologicznego,

- wzrost popytu zewnętrznego na produkty i usługi firm regionu,
- wzrost popytu na żywność ekologiczną, tradycyjną i regionalną oraz żywność wysokiej jakości,
- wzrost świadomości ekologicznej,
- wzrost zainteresowania nowymi formami turystyki (w tym w szczególności turystyką kwalifikowaną),
- cele Europy ukierunkowane na ochronę środowiska i przeciwdziałanie zmianom klimatu (Zielona Europa).

Antropopresja na środowisko przyrodnicze została w tym kontekście ujęta jako zagrożenie.

Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016 - 2022

Gospodarka odpadami w województwie opiera się na wskazanych w planie regionach gospodarki odpadami (RGO). Na obszarze województwa podlaskiego funkcjonują 4 regiony gospodarki odpadami, wskazane w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Podlaskiego na lata 2012 - 2017” (Uchwała Nr XX/233/12 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 czerwca 2012 r. (WPGO 2012). Odpady komunalne zmieszane, odpady z pielęgnacji terenów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczone do składowania mogą być zagospodarowywane tylko i wyłącznie w ramach danego regionu.

Kierunki działań:

1. Badania w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, w tym m.in. badania dotyczące analizy składu morfologicznego odpadów oraz właściwości fizycznych i chemicznych odpadów.
2. Utrzymanie finansowania inwestycji (m.in. przez instrumenty finansowe) ukierunkowanych na modernizację instalacji przetwarzających odpady komunalne, w tym odpady ulegające biodegradacji selektywnie zebrane, tak aby mogły dostosować się i spełniać wysokie standardy ochrony środowiska.
3. Ograniczenie możliwości finansowania ze środków publicznych inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi i pochodzącymi z ich przetworzenia - w przypadku wystąpienia zagrożenia możliwości osiągnięcia wyznaczonych celów do 2020 r. lub w przypadku wystąpienia nadwyżki mocy przerobowych instalacji w regionach gospodarowania odpadami w stosunku do dostępnego strumienia odpadów.
4. Organizowanie i prowadzenie działań edukacyjno-informacyjnych na szczeblu gminnym mających na celu m.in.:
 - 4.1. Podnoszenie świadomości społeczeństwa w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym odpadów ulegających biodegradacji (ze szczególnym podkreśleniem należytego, tj. racjonalnego planowania zakupów artykułów spożywczych, aby zapobiegać marnotrawieniu żywności).
 - 4.2. Właściwego postępowania z odpadami, w tym odpadami ulegającymi biodegradacji (szczególnie w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych).
 - 4.3. Promowanie prawidłowego sposobu postępowania z odpadami i korzyści z tego wynikające (szeroko pojęte działania edukacyjno - informacyjne skierowane do różnych grup docelowych, w szczególności przedszkolaków, uczniów i studentów, ogółu obywatelu, a także decydentów).
5. Objęcie wszystkich mieszkańców oraz nieruchomości niezamieszkałych systemem zbierania odpadów komunalnych, w tym zbieraniem selektywnym.
6. Zwiększenie asortymentu zbieranych selektywnie odpadów.
7. Zwiększenie ilości PSZOK, w tym modernizacja istniejących punktów oraz budowa punktów w gminach gdzie one nie funkcjonują.
8. Zwiększenie ilości PSZOK, w których funkcjonować będą punkty napraw (przygotowania do ponownego użycia) oraz punkty, w których przyjmowano rzeczy używane niestanowiące odpadów, celem ponownego użycia.
9. Promowanie kompostowania przydomowego odpadów z pielęgnacji zieleni przydomowej.
10. Budowa i modernizacja instalacji zagospodarowania odpadów komunalnych, w tym przede wszystkim instalacji do doczyszczania zbieranych selektywnie odpadów oraz części biologicznych instalacji MBP (docelowo przekształcenie części mech. instalacji MBP na doczyszczanie selektywnej zbiórki, a części biol. MBP na przetwarzanie odpadów zielonych i innych bioodpadów).
11. Promowanie takich technologii przetwarzania bioodpadów, w wyniku których powstaje pełnowartościowy i bezpieczny dla środowiska materiał wykorzystywany do celów nawozowych lub rekultywacyjnych, a także biogaz.
12. Wdrożenie rozwiązań pozwalających na należyte monitorowanie i kontrolę postępowania z frakcją odpadów komunalnych wysortowaną ze strumienia zmieszanych odpadów komunalnych i nieprzeznaczoną do składowania (frakcja 19 12 12).
13. Realizacja działań na rzecz należytego zbilansowania funkcjonowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi w świetle obowiązującego zakazu składowania określonych frakcji odpadów komunalnych i pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów o zawartości ogólnego węgla organicznego powyżej 5% s.m., od 1 stycznia 2016.

14. Prowadzenie przez gminy gospodarki odpadami komunalnymi w ramach systemu regionów gospodarki odpadami komunalnymi i w oparciu o RIPOK.

Na terenie województwa podlaskiego dla gmin zaleca się podejmowanie m.in. następujących działań mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów komunalnych, w tym odpadów żywności i innych odpadów ulegających biodegradacji:

1. Prowadzenie działań edukacyjnych i informacyjnych dla mieszkańców dotyczących:
 - zapobieganiu powstawania odpadów,
 - unikaniu stosowania przedmiotów jednorazowego użycia,
 - ponownego użycia przedmiotów, wykorzystywania pojemników i toreb wielokrotnego użycia itp.
2. Organizacja punktów selektywnego zbierania odpadów, w których poza typową działalnością polegającą na zbieraniu odpadów:
 - prowadzone są działania informacyjno - edukacyjne,
 - znajdują się punkty wymiany rzeczy używanych i punkty napraw i przygotowania do ponownego użycia.

Gmina Janów znajdowała się w Regionie Północnym gospodarki odpadami województwa Podlaskiego. W związku z tym odpady komunalne z gminy trafiają do komunalnych instalacji gospodarki odpadami ZUOK w Suwałkach i ZZO Koszarówka.

Opracowanie ekofizjograficzne

W celu utrzymania i zachowania walorów środowiska przyrodniczego terenów będących przedmiotem opracowania oraz warunków korzystnych dla zdrowia i życia ludzi, projekty planistyczne powinny uwzględniać niżej wymienione zalecenia:

- zachowanie zgodności charakteru i struktury zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego,
- zachowanie zgodności poziomu i intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odpornością na degradację,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez:
 - prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach zasobnych w czyste wody,
 - wprowadzenie szczególnych zasad ochrony środowiska w regionach źródłiskowych oraz obszarach alimentacji wód podziemnych,
 - zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
 - ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych jezior, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół siedlisk oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, przemysł, górnictwo, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających odbudowy systemów ekologicznych oraz ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
- określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być dopuszczona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
- uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez:
 - wskazanie obszarów do preferencji pro środowiskowego transportu,
 - nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych (strefy ruchu turystycznego i rekreacyjnego, obszary przyrodniczo cenne wrażliwe na zanieczyszczenia spalinami),
 - realizację na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających mi-grację fauny,
 - odpowiednie trasowanie dróg z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
 - dostosowanie „zielonej obudowy” dróg do regionalnych cech ekologicznych i krajobrazowych przyrody,
- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
- powszechne i współzależne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroelnictwo, ekosadownictwo),
- zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,

- ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią głów-ny potencjał przyrodniczy kraju m. in. poprzez: utworzenie krajowej sieci ekologicznej powiązanej z systemem europejskim - korytarze ekologiczne m.in. Bugu oraz obszary węzłowe o wysokim stopniu różnorodności biologicznej, krajobrazowej i korzystnych uwarunkowaniach dla za-chowania siedlisk o znaczeniu krajowym i europejskim,
- utworzenie polskiego systemu ekologicznego i włączenie go do europejskiej sieci obszarów chronionych NATURA 2000,
- rewitalizacja obiektów i terenów przemysłowych,
- ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwoerozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
- ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
- priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
- wykluczenie eksploatacji złóż torfu na torfowiskach,
- ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

1.3. Ustalenia i główne cele zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze uchwalonego uchwałą Nr IX/52/99 Rady Gminy Siemiatycze z dnia 10 września 1999 r., zmienione uchwałami Nr XXIII/239/2014 Rady Gminy Siemiatycze z dnia 17 czerwca 2014 r. zmienionego uchwałami Nr XXIII/239/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r., Nr XVIII/124/2017 z dnia 23 czerwca 2017 r., Nr X/114/2019 z dnia 30 października 2019 r. oraz Nr XVII/172/2020 z dnia 29 października 2020 r.

Podstawę opracowania zmiany studium stanowią:

1. Uchwała Nr XVII/172/2020 Rady Gminy Siemiatycze z dnia 29 października 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze uchwalone uchwałą Nr IX/52/99 Rady Gminy w Siemiatyczach z dnia 10 września 1999 r., zmienionym uchwałami Nr XXIII/239/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. Nr XVII/124/2017, Nr X/114/2019 z dnia 30 października 2019 r. oraz Nr XVII/172/2020 z dnia 29 października 2020 r.

Zmiana studium obejmuje tereny w miejscowościach: Anusin, Baciki Bliższe, Baciki Dalsze, Baciki Średnie, Boratyniec Ruski, Czartajew, Kajanka, Klekotowo, Klukowo, Kłopoty Bujny, Kłopoty Stanisławy, Krasewice Stare, Krupice, Lachówka, Ogrodniki, Orzepy, Ossolin, Rogawka, Romanówka, Siemiatycze-Stacja, Skiwy Duże, Słochy Annapolskie, Tołwin, Wiercień Duży, Wiercień Mały, Wólka Nadbużna, Zalesi.

W zmianie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze wyznacza się zasady zagospodarowania terenów:

Lp.	Obręb	Nr działki	Uwagi
1	2	3	4
G – powierzchniowa eksploatacja surowców mineralnych			
1.	Klukowo 1G	43/3	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – droga gminna, tereny rolne, las, zabudowa zagrodowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg w drodze ok. 200 m. 5. JCWP - RW2000172665769
2.	Rogawka 2G	253/1	1. Obecnie – las, grunt zadrzewiony, grunty orne. 2. Sąsiedztwo – las, grunt zadrzewiony, tereny rolne, użytki kopalne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
3.	Słochy Annapolskie 4G	1/1, 2/1	1. Obecnie – las, grunt zadrzewiony, grunty orne. 2. Sąsiedztwo – droga gminna, grunty orne, sad. 3. Obszary chronione – brak.

1	2	3	4
			4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266572.
4.	Rogawka 3G	246, 259/3	1. Obecnie – grunty orne, las, grunt zadrzewiony, droga. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, użytki kopalne, grunt zadrzewiony 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW20001766569.
5.	Słochy Annapolskie 5G	65	1. Obecnie – grunty orne, grunt zadrzewiony. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, użytki kopalne, tereny produkcyjno-usługowe, las. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
6.	Krupice 6G	737	1. Obecnie – grunty orne, grunt zadrzewiony, nieużytki. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga gminna. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172665769, RW200017266572, RW200017266569.
7.	Słochy Annapolskie 7G	557/7, 57/9, 7/11	1. Obecnie – las, grunty orne. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266572.
8.	Słochy Annapolskie 8G	50	1. Obecnie – las. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266572.
9.	Romanówka 9G	101/2, 287/3	1. Obecnie – grunty orne, zadrzewienia. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, zabudowa zagrodowa, las. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
ZL – tereny do zalesienia			
9.	Słochy Annapolskie 35ZL	cz. 717	1. Obecnie – grunty orne, las. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
10.	Ossolin 37ZL	cz. 192 cz. 193	1. Obecnie – las. 2. Sąsiedztwo – las, tereny rolne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172666299.
11.	Rogawka 38ZL	cz. 287/2	1. Obecnie – las, grunty orne, zabudowa. 2. Sąsiedztwo – las, nieużytki, droga, pastwiska. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – sieć wodociągowa w drodze ok. 200 m. 5. JCWP – RW2000172665769.
11.	Kajanka 36ZL	91, 92, 94/1, 95, 96	1. Obecnie – las. 2. Sąsiedztwo – las, grunt ,zadrzewiony, grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266299, RW2000172665569.

1	2	3	4
ML_UT – teren zabudowy letniskowej i usług turystyki.			
12.	Orzepy 1ML_UT	29	1. Obecnie – las, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – las, pastwisko, droga, grunty orne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – sieć wodociągowa ok. 220 m (w Orzepach). 5. JCWP – RW200017266569.
MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.			
13.	Rogawka 111MN	cz. 287/2	1. Obecnie – las, grunty orne, zabudowa. 2. Sąsiedztwo – las, nieużytki, droga, pastwiska. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – sieć wodociągowa w drodze ok. 200 m. 5. JCWP – RW2000172665769.
14.	Kajanka 114MN	215/7	1. Obecnie – grunty orne, częściowo zalesiony i zakrzaczony, zabudowa do rozbiórki. 2. Sąsiedztwo – droga wojewódzka 693, tereny rolne, las, zabudowa zagrodowa i jednorodzinna, zadrzewienia przydrożne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg – bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665569.
15.	Lachówka 112MN	190/3, 290/5	1. Obecnie – las, grunty orne (zabudowa jednorodzinna). 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – studnia. 5. JCWP – RW200017266569.
16.	Czartajew 113MN	429/1	1. Obecnie – las. 2. Sąsiedztwo – las, grunty zadrzewione, rzeka Kamianka. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – kanalizacja bezpośrednio, wodociąg około 300 m. 5. JCWP – RW200017266569.
17.	Kłopoty Stanisławy 115MN	12	1. Obecnie – pastwiska, zabudowa, grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga, pastwisko, zabudowa usługowa i produkcyjna. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg i kanalizacja – bezpośredni. 5. JCWP – RW200017266569.
MN_ML – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej. MNU – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z dopuszczeniem usług turystyki i rzemiosła nieuciążliwego.			
18.	Słochy Annapolskie 120MNU	687	1. Obecnie – grunty orne, las. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga gminna. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg ok. 800 m. 5. JCWP – RW200017266569.
19.	Anusin 121MNU	15/1, 15/2	1. Obecnie – grunty orne, zabudowa mieszkaniowa, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga gminna. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200021266559.
20.	Rogawka 122MNU	224/3	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, zadrzewienia, droga gminna, pastwiska, zabudowa usługowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg ok. 220 m. 5. JCWP – RW2000172665769.

1	2	3	4
21.	Tołwin 123MNU	46	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – las, pastwisko, grunty orne. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga gminna. 3. Obszary chronione – główny korytarz ekologiczny Puszcza Biała – Puszcza Mielnicka GKPnC-2A. 4. Dostęp do sieci – wodociąg ok. 140 m. 5. JCWP – RW200017266569.
22.	Wólka Nadbużna 124MNU	190	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – las. 2. Sąsiedztwo – las, droga, grunty orne, grunty zadrzewione, zabudowa usługowa. 3. Obszary chronione – Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Bugu, Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Dolnego Bugu (PLB140001), Korytarz ekologiczny Dolina Dolnego Bugu GKPnC-1 4. Dostęp do sieci – wodociąg ok. 20 m. 5. JCWP – RW200021266591.
23.	Baciki Bliższe 125MNU	158/2, 158/5, 159/1	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – pastwisko, zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa, sady, nieużytki, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, pastwisko, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
24.	Kajanka 126MNU	215/5	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – sad, grunty orne, zabudowa. 2. Sąsiedztwo – droga wojewódzka, zabudowa mieszkaniowa, pastwiska, tereny rolne – grunty zadrzewione. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio w drodze. 5. JCWP – RW200017266569.
25.	Anusin 127MNU	50/2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, zadrzewienia śródpolne, droga, las. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200021266559.
26.	Skiwy Duże 128MNU	87	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – pastwisko, grunty orne, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, zabudowa mieszkaniowa, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
27.	Anusin 129MNU	30/4	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – grunty orne, las, droga, 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200021266559, RW200017266569.
28.	Baciki Bliższe 130MNU	50/9, 50/7, 50/8	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga wojewódzka 693, grunty zadrzewione, użytki kopalne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg ok. 90 m. 5. JCWP – RW200017266569.
29.	Kajanka 132MNU	109	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – grunty orne, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, grunty zadrzewione, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg – bezpośredni. 5. JCWP – RW200017266569.
30.	Klebotowo 119MNU	399	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obecnie – grunty orne, grunty zadrzewione, zabudowa, zadrzewienia śródpolne, wody śródlądowe. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, łąki, las, grunty zadrzewione, droga

1	2	3	4
			<p>krajowa 62.</p> <p>3. Obszary chronione – Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Bugu, Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Dolnego Bugu (PLB140001), Korytarz ekologiczny Dolina Dolnego Bugu GKPnC-1.</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio.</p> <p>5. JCWP – RW200017266572.</p>
31.	Siemiatycze-Stacja 118 MNU	161/2, 161/13, 160	<p>1. Obecnie – grunty orne, zadrzewienia.</p> <p>2. Sąsiedztwo – droga, sad, zabudowa usługowa (stacja kolejowa), las.</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio</p> <p>5. JCWP – RW2000172665569.</p> <p>6. 50 metrów do linii kolejowej.</p>
32.	Romanówka 134MN_UT	55/4	<p>1. Obecnie – las</p> <p>2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg z działki po drugiej stronie drogi.</p> <p>5. JCWP – RW200017266569.</p>
33.	Krupice 135MNU	795	<p>1. Obecnie – grunty orne, pastwiska, zabudowa zagrodowa.</p> <p>2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, pastwiska, zabudowa mieszkaniowa, droga.</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio.</p> <p>5. JCWP – RW2000172665769.</p>
34.	Krupice 136MNU	828	<p>1. Obecnie – grunt orny.</p> <p>2. Sąsiedztwo – grunt orny, droga.</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – brak.</p> <p>5. JCWP – RW2000172665769, RW200017266572.</p>
35.	Kłopoty Bujny 137MNU	37/1, 38	<p>1. Obecnie – grunt orny.</p> <p>2. Sąsiedztwo – grunt orny, droga, las, zabudowa mieszkaniowa i usługowa.</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – brak.</p> <p>5. JCWP – RW200017266569.</p>
36.	Siemiatycze-stacja 138MNU	136/1	<p>1. Obecnie – las, grunt orny, zadrzewienia</p> <p>2. Sąsiedztwo – las, zabudowa mieszkaniowa, grunt orny, droga.</p> <p>3. Obszary chronione – Natura 2000 Specjalne Obszary Ochrony Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego (PLH200014).</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio</p> <p>5. JCWP – RW2000172665569.</p>
37.	Słochy Annapolskie 140MNU	693, 694	<p>1. Obecnie – grunt orny, zadrzewienia śródpolne.</p> <p>2. Sąsiedztwo – grunt orny, las, droga gminna.</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – brak.</p> <p>5. JCWP – RW200017266569.</p>
38.	Siemiatycze-Stacja 141MNU	166/5	<p>1. Obecnie – grunty zadrzewione.</p> <p>2. Sąsiedztwo – grunty zadrzewione, las, grunty orne, droga, zabudowa mieszkaniowa, linia kolejowa.</p> <p>3. Obszary chronione – brak.</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio</p> <p>5. JCWP – RW2000172665569.</p>
39.	Siemiatycze-Stacja 142MNU	166/4	<p>1. Obecnie – teren zadrzewiony, zabudowa.</p> <p>2. Sąsiedztwo – sad, las, droga, stacja kolejowa, linia kolejowa.</p> <p>3. Obszary chronione – brak</p> <p>4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio.</p>

1	2	3	4
			5. JCWP – RW200017266569.
40.	Baciki Bliższe 143MNU	128/3	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg około 80 m. 5. JCWP – RW200017266569.
41.	Baciki Średnie 144MNU	55/1	1. Obecnie – grunty rolne. 2. Sąsiedztwo – Grunty rolne, zadrzewienia, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
42.	Słochy Annapolskie 145MNU	693, 694	1. Obecnie – grunt rolny 2. Sąsiedztwo – grunt orny, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569, RW200017266572.
43.	Słochy Annapolskie 146MNU	711, 712	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, grunty zadrzewione, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
44.	Baciki Bliższe 147MNU	162/7	1. Obecnie – grunt rolny. 2. Sąsiedztwo – grunt rolny, las, zabudowa mieszkaniowa, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
45.	Anusin 148MNU	68/4	1. Obecnie – grunty orne, las 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, zabudowa mieszkaniowa, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569, RW2000216659.
46.	Boratyniec Ruski 149MNU	173	1. Obecnie – pastwisko, rów, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – pastwisko, zadrzewienia, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569..
47.	Słochy Annapolskie 139MNU	717	1. Obecnie – grunty orne, zadrzewienia, Las 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
48.	Czartajew 150MNU_ML	300/4	1. Obecnie – las, pastwisko, grunty zadrzewione, grunt orny. 2. Sąsiedztwo – grunt orny, las, zabudowa usługowa, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
PU zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa			
49.	Słochy annapolskie 1PU	657	1. Obecnie – grunty orne, grunty zadrzewione. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne, zabudowa produkcyjno-usługowa, tereny wydobycia surowców naturalnych. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg sąsiednia działka. 5. JCWP – RW200017266569.
50.	Anusin	452/46	1. Obecnie – zabudowa produkcyjno-usługowa, pastwisko.

1	2	3	4
	2PU		2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, zabudowa produkcyjno-usługowa, zabudowa mieszkaniowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg i kanalizacja bezpośredni. 5. JCWP – RW200017266569, RW200021266559.
51.	Anusin 3PU	452/46	1. Obecnie – pastwisko, zadrzewienia. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200021266559.
52.	Anusin 4PU	6/6	1. Obecnie – grunty orne, grunty zadrzewione. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, zabudowa mieszkaniowa, droga, zabudowa produkcyjno-usługowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg i kanalizacja bezpośrednio. 5. JCWP – RW200021266559.
53.	Wiercień Mały 5PU	24/1	1. Obecnie – zakład usługowo-produkcyjny, grunty orne, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko, ciek wodny 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg i kanalizacja – bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
PEF - tereny pod lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w postaci ogniw fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 500 kW, a także strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.			
54.	Wiercień Duży 23PEF	45/2, 46/2	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga krajowa 19, zabudowa jednorodzinna. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg ok. 30 m. 5. JCWP – RW200017266569.
55.	Kajanka 2PEF	152/2, 153/2	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko, zabudowa produkcyjno-usługowa. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga, las. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
56.	Kajanka 1PEF	150/1	1. Obecnie – grunty orne, las, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
57.	Baciki Dalsze 3PEF	348, 347	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
58.	Ossolin 6PEF	60, 62/3	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko, grunty zadrzewione. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, pastwisko, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266299.
59.	Klukowo 5PEF	67, 68	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak.

1	2	3	4
			5. JCWP – RW2000172665769.
60.	Baciki Średnie 4PEF	38	1. Obecnie – grunty orne, rów, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – las, grunty orne. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
61.	Romanówka 7PEF	25/18	1. Obecnie – pastwisko, grunty zadrzewione. 2. Sąsiedztwo – pastwisko, las, droga, zabudowa jednorodzinna, zabudowa produkcyjno-usługowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
62.	Romanówka 8PEF	23/1, 23/3, 23/13, 23/25, 23/6	1. Obecnie – pastwisko, łąki, rów. 2. Sąsiedztwo – droga, las, łąki, rzeka, zabudowa zagrodowa, zabudowa produkcyjno-usługowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg po drugiej stronie drogi. 5. JCWP – RW200017266569.
63.	Wiercień Duży 13PEF	51, 52/1	1. Obecnie – grunt orny. 2. Sąsiedztwo – grunt orny, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
64.	Wiercień Duży 14PEF	204/2	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
65.	Romanówka 11PEF	31	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
66.	Romanówka 12PEF	204, 207	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko, las, grunty zadrzewione. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, pastwisko, droga. 3. Obszary chronione – korytarz ekologiczny Puszcza Biała – Puszcza Mielnicka GKPnC-2A. 4. Dostęp do sieci – brak 5. JCWP – RW200017266569, RW200017266649.
67.	Baciki Bliższe 9PEF	159/3	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
68.	Baciki Bliższe 10PEF	159/2	1. Obecnie – grunty orne, zadrzewienia śródpolne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak 4. Dostęp do sieci – wodociąg po drugiej stronie drogi. 5. JCWP – RW200017266569.
69.	Rogawka 15PEF	64/3	1. Obecnie – grunty orne, las. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, zabudowa usługowa i mieszkaniowa, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg z sąsiedniej działki. 5. JCWP – RW2000172665769.

1	2	3	4
70.	Siemiatycze- stacja 22PEF	59	1. Obecnie – grunty orne, las. 2. Sąsiedztwo – Zabudowa produkcyjno-usługowa, zabudowa mieszkaniowa, zadrzewienia, brak dostępu do drogi. 3. Obszary chronione – 150 m Natura 2000 Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego (PLH200014). 4. Dostęp do sieci – wodociąg z sąsiedniej działki. 5. JCWP – RW2000172665569.
71.	Kajanka 16PEF	91, 92, 94/1, 95, 96	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko, zabudowa zagrodowa, sad. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, zabudowa zagrodowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172666299, RW2000172665569.
72.	Kajanka 17PEF	101, 102, 103/1, 106/1	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko, zabudowa zagrodowa, sad. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, zabudowa zagrodowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172666299, RW2000172665569.
73.	Ossolin 19PEF	194	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – korytarz ekologiczny Puszcza Biała – Puszcza Mielnicka (GKPnC-2A). 4. Dostęp do sieci – brak 5. JCWP – RW2000172666299.
74.	Kajanka 18PEF	122	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga, sad. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172665569.
75.	Kajanka 21PEF	146	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko, grunty zadrzewione, zabudowa mieszkaniowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665569.
76.	Kajanka 20PEF	146	1. Obecnie – grunty orne, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, zadrzewienia śródpolne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665569.
R – tereny rolne			
77.	Tołwin 7R	241/2	1. Obecnie – grunty orne, las. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – korytarz ekologiczny Puszcza Biała – Puszcza Mielnicka (GKPnC-2A). 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200017266569.
78.	Ogrodniki 5R	192	1. Obecnie – grunt orny, grunt zadrzewiony, 2. Sąsiedztwo – grunt orny, las, droga. 3. Obszary chronione – Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Dolnego Bugu (PLB140001), Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Bugu, korytarz ekologiczny Dolina Dolnego Bugu (GKPnC-1). 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200021266591. 6. Obszar zagrożenia powodziowego 1% (raz na sto lat).
RP – teren produkcji rolnej			

1	2	3	4
79.	Krupice RP	795	1. Obecnie – las, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – pastwisko, grunty orne, ciek wodny, łąki, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665769.
RZM – teren zabudowy zagrodowej			
80.	137Kajanka 1RZM	215/6	1. Obecnie – zabudowa mieszkaniowa. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, grunty zadrzewione, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg po drugiej stronie drogi. 5. JCWP – RW2000172665569.
81.	Kajanka 3RZM	91, 92, 94/1, 95, 96	1. Obecnie – zabudowa zagrodowa. 2. Sąsiedztwo – pastwiska, sad, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665569.
82.	Kajanka 2RZM	101, 102, 103/1, 106/1	1. Obecnie – pastwiska, zabudowa zagrodowa. 2. Sąsiedztwo – pastwiska, grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172665569.
83.	Kajanka 4RZM	146	1. Obecnie – zabudowa zagrodowa i produkcji rolniczej, pastwisko. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665569.
84.	Krasewice Stare 6RZM	144/2	1. Obecnie – las. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW2000172665569.
85.	Anusin 5RZM_U	68/5	1. Obecnie – grunty orne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, las, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – brak. 5. JCWP – RW200021266559.
U – teren usług			
86.	Zalesie 32U	93/1	1. Obecnie – zabudowa mieszkaniowa. 2. Sąsiedztwo – zabudowa mieszkaniowa, pastwiska, zadrzewienia, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
87.	Siemiatycze- Stacja 33U	159	1. Obecnie – zieleń miejska, parking. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, teren kolei, ulica. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW200017266569.
88.	Rogawka 30U	64/5, 64/7, 64/8, 348	1. Obecnie – grunty orne, zabudowa usługowa, droga. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio. 5. JCWP – RW2000172665769.
89.	Wiercień Mały	83	1. Obecnie – pastwisko.

1	2	3	4
	34U_S		2. Sąsiedztwo – pastwisko, droga, zabudowa mieszkaniowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg po drugiej stronie ulicy. 5. JCWP – RW200017266569.
90.	Kłopoty Stanisławy 35UK	12	1. Obecnie – grunty orne, zadrzewienia przydrożne. 2. Sąsiedztwo – grunty orne, pastwisko, droga. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg i kanalizacja po drugiej stronie drogi. 5. JCWP – RW200017266569.
91.	Siemiatycze- Stacja 31U	158, cz. 166/11	1. Obecnie – grunty zadrzewione. 2. Sąsiedztwo – grunty zadrzewione, las, grunty orne, droga, zabudowa mieszkaniowa, stacja kolejowa, linia kolejowa. 3. Obszary chronione – brak. 4. Dostęp do sieci – wodociąg bezpośrednio 5. JCWP – RW200017266569.

1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

W opracowaniu prognozy posłużono się opisową analizą prawdopodobnych rodzajów skutków oddziaływania na środowisko, jakie mogą wystąpić w realizacji ustaleń projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W procedurze rozpatrywania oddziaływania uwzględniono wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego. Ocenę przeprowadzono kompleksowo dla jednego wariantu ustaleń planistycznych zaproponowanych przez projektanta urbanistę.

W celu sporządzenia prognozy przeprowadzono następujące prace:

- zaznajomiono się z projektem zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze,
- zaznajomiono się z danymi ekofizjograficznymi oraz innymi dostępnymi opracowaniami sozologicznymi obejmującymi obszar objęty prognozą,
- dokonano oceny zmian w projekcie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze i w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych,
- przeprowadzono wizję obszaru objętego prognozą,
- dokonano analizy czynników potencjalnie mogących przynieść negatywne skutki dla środowiska.

1.5. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Ustawowo określony jest obowiązek prowadzenia oceny zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy (raz w czasie jednej kadencji – Art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Powiązanie tego monitoringu zagospodarowania przestrzennego na szczeblu lokalnym (a więc również monitoringu stanu realizacji zmiany studium i planów miejscowych) z odpowiednimi elementami państwowego monitoringu środowiska (PMŚ) pozwoliłoby także na ewentualną ocenę wpływu realizacji zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego na środowisko. Ponadto z ustaw Prawo budowlane i Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek wykonania pomiarów natężeń hałasu przenikającego do środowiska.

Monitoring podstawowych zanieczyszczeń atmosfery, hałasu oraz systemów oczyszczania ścieków i wód stanowi zadanie WIOŚ (badania zlecane przez samorząd).

1.6. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Dla planowanych przedsięwzięć wynikających z realizacji ustaleń zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze z uwagi na miejscowy zasięg wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 104 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie” z dnia 3 października 2008 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113.).

1.7. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Tereny i obiekty chronione na obszarze gminy Siemiatycze oraz potencjalnie konfliktowo położone obszary wyznaczone w studium:

1. SOO (NATURA 2000 - dyrektywa siedliskowa) – Ostoja Nadbużańska PLH140011.

Plan zadań ochronnych został przyjęty Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie,

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r.

W odległości nie większej niż kilkaset metrów od terenów z wyznaczonym działaniem 14 znajdują się tereny:

- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190), ok. 120 m. od granicy obszaru,
- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192), ok. 360 m od granicy obszaru.

2. SOO (Natura 2000 - dyrektywa siedliskowa) - Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego PLH200014

Plan zadań ochronnych został przyjęty Zarządzeniem Nr 20/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 22 sierpnia 2013 r. 22 listopada 2022 r. zostało opublikowane Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 października 2022 r. wyznaczające specjalny obszar ochrony siedlisk Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego (PLH200014) i określający jego granice.

Żaden z terenów objętych opracowaniem nie znajduje się bezpośrednio na tym obszarze Natura 2000. W odległości nie większej niż kilkaset metrów znajdują się tereny:

- 138MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 136/1) – bezpośrednio przy granicy,
- 118MN_U (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 160, 161/2, 161/13), ok. 90 m od granicy obszaru,
- 142MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 166/4), ok. 130 m od granicy obszaru,
- 33U (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 159) ok. 105 m od granicy obszaru,
- 31U (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 158, cz. 166/11) ok. 140 m od granicy obszaru,
- 141MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 166/5) ok. 200 m od granicy obszaru,
- 22PEF (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 59) ok. 170 m od granicy obszaru,

3. OSO (NATURA 2000 - dyrektywa ptasia) – Dolina Dolnego Bugu (PLB140001)

Plan zadań ochronnych został przyjęty Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego z 2014r. Poz. 3204) i zmieniony zarządzeniami z 5 sierpnia 2016 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego z 2016 r. Poz. 3239)

- 119MN_U (Klekotowo, dz. nr geod. 399), częściowo w zasięgu obszaru, na którym wyznaczono działania 1 i 2 (załącznik nr 23), oraz bezpośrednio sąsiaduje z obszarem, na którym wyznaczono działanie 10 (załącznik nr 29).

Załącznik nr 23, działania 1 i 2:

Czynna ochrona gniazd bociana białego:

Montaż platform na czynnych słupach napowietrznych linii energetycznych przenoszenie na nie istniejących gniazd ze słupów energetycznych; montaż platform na słupach wolnostojących, nieenergetycznych; usuwanie części materiału ze zbyt wysokich i ciężkich gniazd. Prace należy prowadzić w okresie październik-luty.

Czynna ochrona łęgów:

Izolowanie przewodów elektrycznych na niewielkich odcinkach przy słupach energetycznych. Prace prowadzone w okresie październik-luty.

Załącznik nr 29, działanie 10:

Zachowanie siedlisk gatunków

Działanie obligatoryjne: Utrzymywać ekstensywne użytkowanie kośne lub kośno-pastwiskowe. Koszenie i wypas corocznie.

- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192), w granicach obszaru, na którym wyznaczono działanie 10 (załącznik nr 29),
- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190), częściowo w granicach obszaru, na którym wyznaczono działania 1,2 (załącznik nr 23).

Załącznik nr 28, działanie 9:

Zachowanie siedliska gatunków:

Działanie fakultatywne : Objęcie terenu użytkowaniem zgodnie z wymogami tożsamymi do pakietu ornitologicznego według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Wymogi przekrojowe dla wszystkich wariantów siedliskowych i ornitologicznych przedstawiają się następująco :

1. Obowiązek posiadania planu działalności rolnośrodowiskowej;
2. Obowiązek posiadania dokumentacji przyrodniczej, stanowiącej identyfikację siedliska, sporządzonej przez eksperta przyrodniczego (jeśli siedlisko jest niezidentyfikowane);
3. Zakaz: stosowania komunalnych osadów ściekowych, stosowania podsiewu oraz mechanicznego niszczenia struktury gleby, w tym bronowania i przeorywania;
4. Zakaz stosowania środków ochrony roślin. Wyjątek stanowi selektywne i miejscowe niszczenie niepożądanych gatunków roślin (w szczególności – inwazyjnych) z zastosowaniem odpowiedniego sprzętu (np. mazaczy herbicydowych);

5. Zakaz składowania biomasy wśród kęp drzew i zarośli, w rowach, jarach i innych obniżeniach terenu.
6. W przypadku gdy na łąkach występują gatunki niepożądane (określone w dokumentach krajowych). Dla poszczególnych wariantów wymogi dotyczące:
 - terminów i częstotliwości koszenia,
 - obowiązku pozostawiania części działki rolnej nieskoszonej
 - terminów i intensywności wypasu,

Mogą być zmienione przez eksperta przyrodniczego w celu eliminacji lub ograniczenia występowania gatunków negatywnie oddziałujących na siedliska łąkowe. Zmiana takich wymogów powinna być szczegółowo uzasadniona w dokumentacji przyrodniczej. Szczegóły dotyczące powyższych okoliczności oraz zakres możliwych zmian wymogów będą określone w dokumentach i przepisach krajowych;

7. Na łąkach objętych realizacją pakietów przyrodniczych istnieje zakaz pozostawiania rozdrobnionej biomasy. Należy w ciągu 2 tygodni po pokosie usuwać skoszoną lub wyciętą biomasę. Dopuszcza się także układanie biomasy w przyzmy balotowe, stogi lub brogi. W przypadku ułożenia biomasy przyzmy balotowe, stogi lub brogi. Powinna ona zostać usunięta z działki rolnej nie później niż do 1 marca kolejnego roku.
8. Zakaz tworzenia nowych, rozbudowy, przebudowy i odtwarzania istniejących urządzeń melioracji wodnych. Wyjątki to przypadki gdy urządzenia melioracyjne służą potrzebom związanym z utrzymaniem lub poprawą warunków dla chronionych gatunków lub siedlisk. Natomiast w przypadku wariantów ornitologicznych nie wpłyną również na obniżenie poziomu wód gruntowych w okresie lęgowym ptaków. Jeżeli takie działania zostaną dopuszczone i szczegółowo określone przez eksperta przyrodniczego.

4. Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” ustanowiony Uchwałą Nr XVIII/215/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” (Dz. urz. Woj. Podl z 2020 r. poz. 2245):

- 119MN_U (Klekotowo, dz. nr geod. 399),
- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192),
- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190).

Zaden z terenów opracowania nie znajduje się w odległości do 100 m od linii brzegowej.

5. Główne korytarze ekologiczne:

GKPnC-1 Dolina Dolnego Bugu (korytarz główny):

- 119MN_U (Klekotowo, dz. nr geod. 399),
- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192),
- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190).

GKPnC-2A Puszcza Biała – Puszcza Mielnicka (korytarz główny):

- 12PEF (Romanówka, dz. nr geod. 204, 207),
- RN (Tołwin, dz. nr geod. 241/2),
- 123MN_U (Tołwin, dz. nr geod. 46).

Bezpośrednio przy granicy jednego z obszarów SOO Natura 2000 - dyrektywa siedliskowa - Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego PLH200014, zmiana Studium planuje wprowadzić zabudowę mieszkaniowo-usługową - 138 MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 136/1). Działania ochronne obszaru Natura 2000 dotyczą Mopka - jego zimowisk i kryjówek letnich oraz mają na celu zabezpieczenie żerowisk nietoperzy przed przekształceniem. Ten nietoperz występuje przede wszystkim w lasach, gdzie do polowań wybiera obrzeża, luki drzewostanu, ścieżki leśne a także tereny zakrzewione i wody o zarośniętych brzegach. Zabudowa mieszkalna w tym miejscu ograniczy możliwości żerowania mopka, lecz rozpatrując obecny stan tego terenu oraz dostępność w sąsiedztwie obszarów zalesionych, negatywny wpływ nie będzie znaczący.

Na obszarach Natura 2000 zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34 Ustawy, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Na obszarze chronionego krajobrazu Dolina Bugu obowiązują zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk,

złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 7) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy z pkt 3 i 4 nie dotyczą złóż kopalin:

- 1) udokumentowanych do dnia 31 grudnia 2004 r., których dokumentacje zostały zatwierdzone przez właściwy organ administracji geologicznej;
- 2) dokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- 3) udokumentowanych na podstawie informacji geologicznych zawartych w dokumentacjach sporządzonych i zatwierdzonych przez właściwy organ administracji geologicznej do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- 4) na obszarze zamierzonej działalności nieprzekraczającej 2 ha przy przewidywanym wydobyciu kopalin w roku kalendarzowym nieprzekraczającym 20 000 m³ i bez użycia materiałów wybuchowych zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 poz. 2868 z późn. zm.).

Zakazy z pkt 7 nie dotyczą:

- 1) terenów, dla których obowiązują plany zagospodarowania przestrzennego;
- 2) terenów, które były przeznaczone na cele zabudowy w planach zagospodarowania przestrzennego uchwalonych przed dniem 1 stycznia 1995 r., które utraciły moc z dniem 31 grudnia 2003 r.;
- 3) terenów ogólnodostępnych kąpielisk, plaż i przystani wodnych.

Większość terenów wyznaczonych do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze to tereny zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej i zagrodowej. Oddziaływanie na środowisko tego rodzaju zagospodarowania nie jest duże i dotyczy przede wszystkim emisji pyłów i gazów cieplarnianych związanej z produkcją ciepła oraz ewentualnego skażenia gleb i wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwej obsługi systemów obsługujących ścieki sanitarne. Powyższym oddziaływaniom można zaradzać stosując nowoczesne rozwiązania wykorzystania energii odnawialnej dostępnej na miejscu, np. fotowoltaika lub energia gruntu, oraz budując systemy kanalizacji zbiorczej do usuwania ścieków. Tereny mieszkalne wiążą się również z nieuniknionym wzrostem antropopresji – większa ilość ludzi na danym obszarze, następuje zmiana krajobrazu, pojawiają się rośliny i zwierzęta charakterystyczne dla siedlisk ludzkich, teren zostaje wydzielony ogrodzeniami, następuje wzrost intensywności ruchu na drogach.

Kolejną grupą wyznaczanych w zmianie Studium terenów są te związane z usługami, rzemiosłem i przemysłem, gdzie obok oddziaływań podobnych jak dla zabudowy mieszkalnej, pojawiają się te związane z rodzajem działalności. W tym przypadku ocena oddziaływania jest możliwa dopiero po przedstawieniu konkretnych rozwiązań. Można jednak przyjąć zasadę, że w przypadku bliskości do terenów mieszkalnych oraz terenów ujętych w planach ochrony obszarów chronionych, oddziaływanie terenów usług i przemysłu musi się ograniczać do granic własnej działki. Często, by zrealizować ten warunek, należy stosować odpowiednie rozwiązania technologiczne, bądź wprowadzać bariery architektoniczne, ograniczające rozprzestrzenianie się niekorzystnego oddziaływania.

Spośród terenów wyznaczanych w zmianie Studium najbardziej widoczne zmiany w środowisku wprowadzą te związane z powierzchniowym wydobyciem surowców mineralnych. Eksploatacja wiąże się z przeobrażeniem krajobrazu – z wyrobisk usunięta zostanie cała roślinność, gleba i kopalina, siedliska zwierząt zostaną zniszczone, trwale zmieni się ukształtowanie terenu, możliwe są zmiany stosunków wodnych. Realizacja kopalni wiąże się z badaniami geologicznymi, które ocenią sytuację geologiczną. Uwzględniając sąsiedztwo obecnie funkcjonujących wyrobisk, można zakładać, że warunki geologiczne są odpowiednie. Część zmian będzie nieodwracalna i będzie widoczna w przyrodzie nawet po rekultywacji kopalni. Kolejnymi obciążającymi środowisko elementami będzie praca ciężkiego sprzętu i obsługa kopalni ciężarówkami wywozującymi urobek, wiążące się z hałasem, drganiem, emitowaniem spalin i

wzbudzaniem pyłu, zarówno podczas wydobycia, jak i transportu. Obecność ciężkiego sprzętu to również możliwość awarii, skutkującej skażeniem środowiska ropą i płynami eksploatacyjnymi. Ujemny wpływ na środowisko można zminimalizować dobierając maszyny o niewielkiej emisji zanieczyszczeń i hałasu z wysokiej klasy tłumikami i pilnując, by silniki pracowały tylko podczas użycia i bez przeciążania. Właściwa i terminowa konserwacja minimalizuje ryzyko wycieków paliw, olejów czy innych płynów eksploatacyjnych, podobnie jak właściwe ich przechowywanie. Dla ograniczenia pylenia i zanieczyszczania terenów przyległych do dróg, transport urobku powinien odbywać się wyłącznie po wyznaczonych trasach oplanekowanymi pojazdami. Uciążliwości związane z wydobyciem (hałas, emisja pyłów) nie powinny przekraczać terenu górniczego. Działalność prowadzona zgodnie z udzielonymi koncesjami na wydobywanie złoża nie powinna stać w sprzeczności z przepisami ochrony środowiska.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli znajdują się:

- na terenie gruntów leśnych lub w odległości nie większej niż 100 m od nich oraz
- w odległości nie większej niż 0,5 km od miejsca planowanego wydobywania kopalin metodą odkrywkową znajduje się inny obszar górniczy ustanowiony dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową.

Tereny powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych (piasku) wprowadzane w zmianie Studium gminy Siemiatycze w większości są zlokalizowane na zweryfikowanych obszarach prognostycznych i koncentrują się w okolicach miejscowości Rogawka, Romanówka, Słochy Annapolskie i Krupice. Po zakończeniu eksploatacji wskazane jest przeprowadzenie rekultywacji w kierunku leśnym.

Zmiana studium wprowadza również tereny wyznaczone pod lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w postaci ogniw fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 500 kW. Zabudowa przemysłowa, w tym systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami przyrody i 1 ha, na innych zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko).

Jest to ten rodzaj zagospodarowania, który uważa się za mający pozytywny wpływ na środowisko naturalne ze względu na produkcję energii, która nie skutkuje emisją gazów cieplarnianych do atmosfery. Jednocześnie nie oddziałuje negatywnie na takie komponenty środowiska jak ludzie, rośliny, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne. Stwierdzone negatywne oddziaływanie dotyczy krajobrazu – farmy fotowoltaiczne są jego znaczącym powierzchniowo i wciąż obcym elementem, oraz wprowadzania przeszkód na trasach wędrówek zwierząt (korytarze ekologiczne). Pozytywne środowiskowo oddziaływanie ma również wyłączenie terenów z upraw rolnych i pozostawienie ich sukcesji dzikiej roślinności (z ograniczeniem do roślin nie zacinających paneli).

Negatywnego oddziaływania w przypadku farm fotowoltaicznych można się spodziewać w odniesieniu do dzikich gatunków ptaków i owadów. W przypadku ptaków zajęcie terenów rolniczych będzie skutkowało bezpośrednią utratą siedlisk lęgowych przede wszystkim dla gatunków gniazdujących na ziemi. W przypadku terenów podmokłych oraz znajdujących się w pobliżu zbiorników wodnych, można się również spodziewać kolizji ptaków z panelami fotowoltaicznymi przy próbie lądowania na nich. Problem dotyczy też owadów składających jaja w wodzie, które mogą traktować panele jako obiekty wodne i składać na nich jaja. Ograniczeniu negatywnego wpływu sprzyja stosowanie paneli fotowoltaicznych wyposażonych w warstwy antyrefleksyjne oraz posiadających białe granice i białe paski podziału, które zmniejszają przyciąganie bezkręgowców wodnych. Budowę nowych energetycznych linii napowietrznych należy projektować tak by w jak największym stopniu eliminować możliwości kolizji ptaków. By minimalizować efekt przegrodzenia korytarzy ekologicznych, ogrodzenia powinny być wzniesione 10 cm powyżej poziomu gruntu. Co dziesiąty słupek ogrodzenia warto wyposażyć w krótkie, poziome żerdzie, które będą wykorzystywane do zasilania przez ptaki drapieżne. Będzie to stanowiło rekompensatę utraty przez nie części areálu łowieckiego.

Warto pamiętać, że ze względu na niestosowanie środków ochrony roślin są to tereny bardzo atrakcyjne dla pszczół, w związku z czym w pobliżu farm wiatrowych często pojawiają się pasieki. Korzystnym byłoby więc celowe rozsiewanie na ich terenie roślin z kwiatami miododajnymi, tak by w jak największym stopniu wspierać populację pszczół. Farmy fotowoltaiczne wprowadzają duże zmiany w krajobrazie, jednak oceniając ich pozytywny wpływ na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i pyłów, można stwierdzić, że konieczne. Stosowanie odpowiednich nasadzeń oddzielających teren farmy od otoczenia pozwala ten wpływ w pewnym stopniu ograniczyć.

Kolejnym elementem o potencjalnie istotnym oddziaływaniu antropogenicznym są tereny przemysłowe i przemysłowo-usługowe. Większość z nich (2PU, 3PU, 4PU, 5PU) sąsiaduje z zabudową mieszkalną. W przypadku terenów 2PU, 3PU, 4PU jest to poszerzenie dotychczasowych istniejących obiektów, co przełoży się na coraz silniejsze

oddziaływanie na otoczenie. Inwestycje realizowane na powyższych terenach powinny uwzględnić konieczność dochowania parametrów emisji hałasu, pyłów, odorów itp.

Zmiana studium jako nowe zagospodarowanie wprowadza również tereny rolne. W otoczeniu rolniczym, tak jak ma to miejsce, nie wiąże się to ze szkodą dla środowiska. Jednak teren 7R leży w granicach JCWP RW2000172665569 – Moszczona znajdującej się na liście JCWP wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Taka lokalizacja terenów rolniczych skutkuje koniecznością rozważnego gospodarowania nawozami sztucznymi, aby ich nadmiar nie trafiał do wód powierzchniowych. Jeśli istnieje taka możliwość, to wskazane jest wprowadzenie rolnictwa ekstensywnego, np ekologicznego.

Tereny zalesień wyznaczane w zmianie studium nie występują na terenach chronionych. Będą one pełnić funkcję gospodarczą, co wiąże się z niską przydatnością dla środowiska. Niemniej zalesianie niesie ze sobą pewne korzyści, wiążące się z tworzeniem lokalnych korytarzy ekologicznym i nowych typów siedlisk. Nie bez znaczenia jest też pewne zwiększenie możliwości retencjonowania wody, oraz absorpcja CO₂ w okresie wzrostu.

Część terenów zabudowy mieszkalnej, lub z dopuszczeniem zabudowy mieszkalnej wyznaczonych w zmianie studium znajduje się w sąsiedztwie ponadlokalnych ciągów komunikacyjnych:

- drogi krajowej GP-62: 119MNU,
- dróg wojewódzkich 693 i 692: 114MN, 1RZM, 126MNU, 130MNU, 115MN (45 m od drogi),
- linią kolejową 31: 141MNU, 142MNU, 118MNU (50 m od linii kolejowej).

Dopuszczalny poziom hałasu w tym przypadku zabudowy mieszkalnej wynosi 65 dB w dzień i 56 w nocy. Należy zabezpieczyć tereny przyległe do drogi krajowej poprzez zapewnienie odpowiedniej osłony akustycznej dla budynków.

Część terenów objętych zmianą studium, przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i usługową, została zlokalizowana w pobliżu funkcjonujących kopalni odkrywkowych (140MNU, 146MNU, 120MNU, 111MN, 136MNU, 145MNU). W tych przypadkach również należy spodziewać się negatywnego oddziaływania: hałas, wibracje, ruch ciężkiego sprzętu, oświetlenie nocą. Aby ograniczyć te oddziaływania, to wprowadzając nową zabudowę należy pamiętać o odpowiednich osłonach akustycznych. W części powyższych przypadków należy również zwrócić uwagę na to, że chodzi o tereny perspektywicznego występowania surowców naturalnych. Realizacja zabudowy uniemożliwi w przyszłości wydobyć.

Prognozowane oddziaływanie i natężenie zagrożeń środowiska

Lp	Elementy środowiska	Rodzaj oddziaływania
1	2	3
1.	Różnorodność biologiczna	Tereny opracowania są przekształcone przez człowieka. Nowe zagospodarowanie zmieni skład gatunkowy. Małoznaczące.
2.	Ludzie	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, pozytywne – nowe miejsca zamieszkania, ekologiczne źródło energii w postaci elektrowni fotowoltaicznych, nowe miejsca pracy i wypoczynku. Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, negatywne – zwiększone oddziaływania hałasem, wibracjami, zwiększone emisje gazów cieplarnianych.
3.	Zwierzęta	Pośrednie, długoterminowe, stałe, negatywne – nowe zagospodarowanie zlikwiduje istniejące obecnie siedliska, utrudni przemieszczanie się zwierząt, ograniczy tereny żerowania. Ze względu na wysoki stopień zantropizowania terenów opracowania - małoznaczące.
4.	Rośliny	Pośrednie, długoterminowe, stałe - na terenach opracowania nastąpi zmiana szaty roślinnej, ponieważ dotyczy to terenów zantropizowanych wpływ na środowisko nie będzie znaczący.
5.	Woda	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, negatywne – zwiększona antropopresja niesie ze sobą ryzyko naruszenia stosunków wodnych i jakości wód – ze względu na rodzaj zagospodarowania małoznaczące.
6.	Powietrze	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, pozytywne - powstanie nieemisyjnego źródła energii. Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, negatywne – powstaną nowe źródła emisji gazów cieplarnianych – zabudowa mieszkalna, zwiększony ruch komunikacyjny.

1	2	3
7.	Powierzchnia ziemi	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe – na terenach inwestycji dojdzie do zmian w powierzchni ziemi, szczególnie na terenie eksploatacji powierzchniowej surowców naturalnych.
8.	Krajobraz	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, neutralne – zmiana studium będzie skutkowałą wprowadzeniem do krajobrazu nowych elementów, w tym bardzo odmiennych od dotychczasowych – farmy fotowoltaiczne.
9.	Klimat	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, pozytywne - powstanie ekologicznego źródła energii. Bezpośrednie, długoterminowe, stałe, negatywne – powstaną nowe źródła emisji gazów cieplarnianych.
10.	Zasoby naturalne	Bezpośrednie, długoterminowe, korzystne – wykorzystanie zasobów kopalin zgodnie z ich przeznaczeniem.
11.	Zabytki	Brak na terenie objętym opracowaniem.
12.	Dobra materialne	Brak na terenie objętym opracowaniem.
13.	Natura 2000	Wprowadzane na obszarze Natura 2000 zmiany nie stoją w sprzeczności z planami zadań ochronnych dla tych obszarów. Oddziaływania pośrednie, długotrwałe, stałe, negatywne są mało znaczące.

2. Istniejący stan środowiska

2.1. Położenie fizyczno-geograficzne

Gmina wiejska Siemiatycze leży w północno-wschodniej części Polski, na południowym skraju województwa podlaskiego w powiecie siemiatyckim. Gminę Siemiatycze tworzą miejscowości położone wokół gminy miejskiej Siemiatycze. Gmina zajmuje obszar ok. 227 km². Graniczy z gminami: Drohiczyn, Grodzisk, Dziadkowice, Milejczyce, Nurzec Stacja, Mielnik, od południa poprzez rzekę Bug z gminami – Platerów i Sarnaki (województwo mazowieckie).

Gmina Siemiatycze położona jest nad rzeką Bug, będącą południową granicą gminy a za-razem granicą województwa podlaskiego. Rzeka wyznacza sposób zabudowy i stanowi ważny element systemu przyrodniczego o znaczeniu ponadlokalnym. Na terenie gminy występują obiekty o dużych wartościach kulturowych oraz obiekty archeologiczne. Jest to świadectwo historycznego bogactwa osadniczego tych ziem.

Gmina położona jest na skrzyżowaniu ważnych szlaków komunikacyjnych tj. drogi krajowej nr 19 granica państwa – Budzisko – Suwałki – Białystok – Lublin – Stalowa Wola i drogi krajowej nr 637 Warszawa – Sokołów Podlaski – Drohiczyn – Radziwiłłówka – granica państwa.

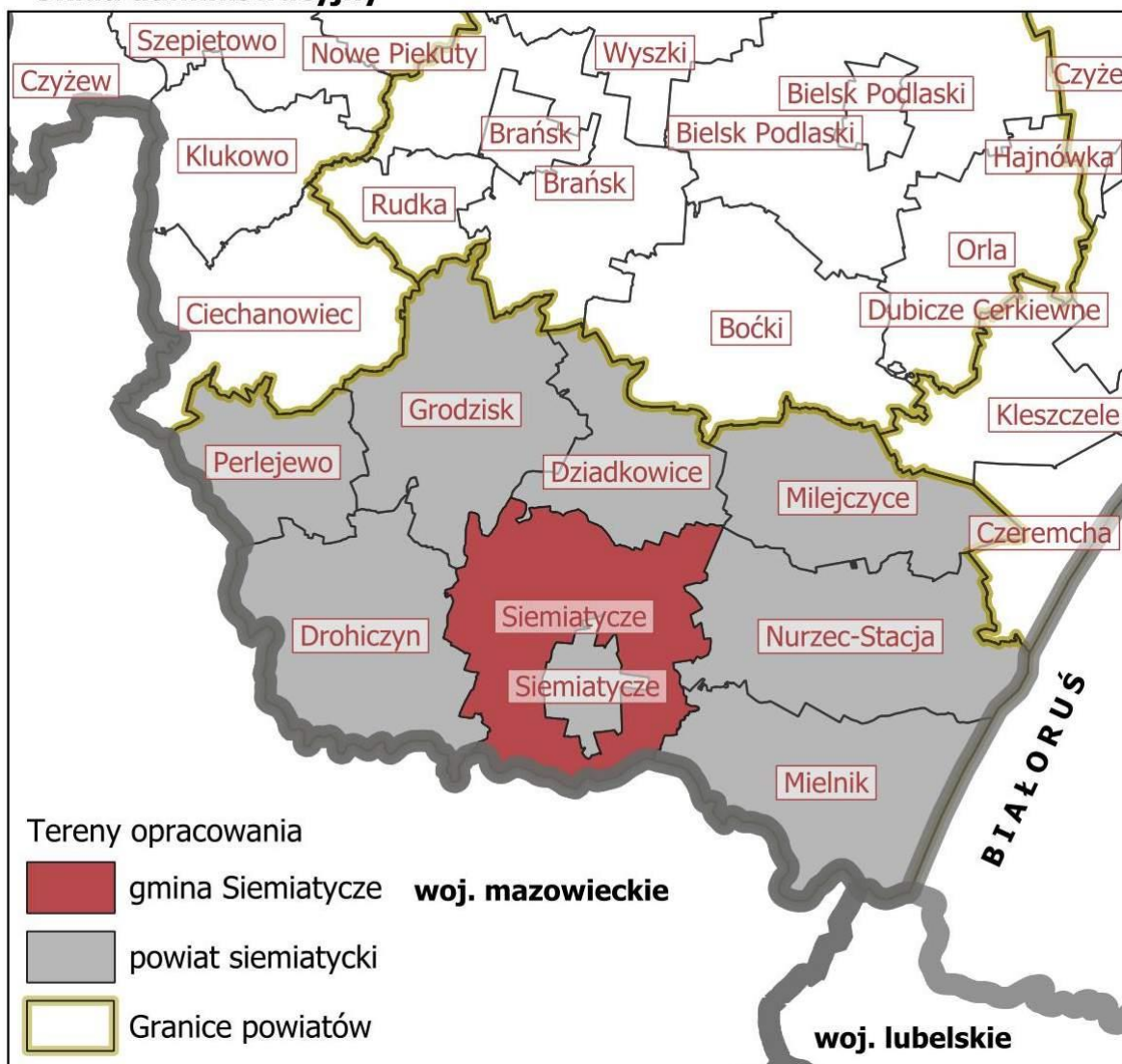
Według podziału fizyczno-geograficznego Polski (wg Kondrackiego) teren gminy wiejskiej Siemiatycze leży w obrębie dwóch jednostek fizyczno-geograficznych w randze mezoregionów: Wysoczyzny Drohickej wchodzącej w skład makroregionu Niziny Północnopodlaskiej oraz Pod-laskiego Przełomu Bugu wchodzącego w skład makroregionu Niziny Południowopodlaskiej.

Obszar gminy Siemiatycze wchodzi w skład Nadleśnictwa Nurzec, które zarządza terenami między dolinami rzek Bugu i Nurca. W układzie wieloprzestrzennych obszarów przyrodniczych objętych ochroną prawną gmina Siemiatycze położona jest w sąsiedztwie:

- od południa z Nadbużańskim Parkiem Krajobrazowym – poniżej południowej granicy gminy,
- od zachodu z Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Bugu i Nurca – odległość ok. 35 km,
- od południa Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Bugu – południowa granica gminy,
- od wschodu Białowiecki Park Narodowy – odległość ok. 40 km,
- od południa Rezerwat Kózki – bezpośrednio poniżej południowej granicy gminy.

W zasięgu Nadleśnictwa Nurzec oraz gminy znajdują się również fragmenty obszarów Sieci Natura 2000 tworzone na podstawie Dyrektywy Ptasiej (OSO) i Dyrektywy Siedliskowej (SOO). Na terenie gminy Siemiatycze występują następujące formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody: pomniki przyrody – dęby rosnące pojedynczo lub w grupie drzew a także głąz narzutowy w Czartajewie, pozostałości parku podworskiego w Bacikach Średnich, użytki ekologiczne ekosystemów bagiennych i oczek wodnych o łącznej powierzchni 6,57 ha.

Układ administracyjny

W rzeźbie terenu gminy Siemiatycze występują dwie jednostki geomorfologiczne: wysoczyzna polodowcowa oraz dolina rzeki Bug. Powierzchnia gminy poprzecinana jest niewielkimi ciekami wodnymi min: Kamionka z dopływem – Mahomet oraz Szysia, które charakteryzują się płaskimi dnami dolin oraz mało wyraźnymi stokami. Gmina wiejska Siemiatycze leży w północno-wschodniej części Polski, na południowym skraju województwa podlaskiego w powiecie siemiatyckim. Gmina zajmuje obszar ok. 227 km².

Gmina położona jest na skrzyżowaniu ważnych szlaków komunikacyjnych tj. drogi krajowej nr 19 granica państwa – Budzisko – Suwałki – Białystok – Lublin – Stalowa Wola i drogi krajowej nr 62 Strzelno - Siemiatycze.

W układzie administracyjnym gmina Siemiatycze położona jest przy granicy województwa podlaskiego i od południa graniczy z województwem lubelskim. Siemiatycze graniczą z gminami: Nurzec Stacja - wschód, Dziadkowice - północ, Grodzisk - północny zachód i Drohiczyn - zachód.

2.2. Budowa geologiczna

Gmina wiejska Siemiatycze pod względem geologicznym położona jest w niecce prusko- mazowieckiej obniżenia podlaskiego, którego jednostką wyższą jest prekambryjska platforma wschodnioeuropejska. Podłoże niecki zbudowane jest z utworów Kredy Górnej w postaci wapieni, margli i kredy piaszczystej. Nad skałami węglanowymi zalega kompleks utworów trzeciorzędowych. Reprezentują je osady oligocenu (piaski kwarcowe, glaukonitowe, przewarstwione przeważnie mułkami lub iltami piaszczystymi) oraz osady miocenu (piaski drobnoziarniste lub pylaste, kwarcowe, miejscami mułkowate. Maksymalna miąższość osadów oligoceniowych wynosi 75 m, a osadów miocenu 20 m. Na podłożu trzeciorzędowym zalegają utwory czwartorzędowe. Osiągają miąższość pomiędzy 70 w dolinie Bugu a 150 m na wysoczyźnie i są reprezentowane przez osady kolejnych zlodowaceń. Jest to kilka poziomów glin rozdzielonych serią utworów wodnolodowcowych bądź zastoiskowych. Charakteryzują się dużą zmiennością poziomą i pionową. Seria

utworów czwartorzędowych plejstoceniowych – strefa powierzchniowa gminy – zbudowana jest głównie z osadów zlodowacenia środkowopolskiego stadiała mazowiecko-podlaskiego. Na krawędzi odsłaniają się jedynie w krawędzi doliny Bugu w okolicy wsi Klekotowo. W ich skład wchodzi:

- gliny zwałowe posiadające największy procentowo udział w budowie strefy przypowierzchniowej, ich miąższość wynosi od kilku do 30 m.,
- piaski, żwiry i głazy wzgórz moren czołowych,
- piaski i żwiry ozów,
- piaski i żwiry lodowcowe z głazami pokrywające spłaszczone kulminacje zbudowane z glin zwałowych, występują najczęściej w otoczeniu form czołowomorenowych,
- piaski i żwiry wodnolodowcowe – sandrowe,
- piaski, żwiry i mułki pagórków kemowych,

Dolinę Bugu budują osady interglacjału emskiego. Reprezentowane są przez piaski i żwiry. Osiągają miąższość ok 10 m. Osady holoceniowe reprezentują: torfy, mułki oraz piaski rzeczne budujące taras zalewowy rzeki Bug i innych mniejszych cieków wodnych, a także zagłębienia terenowe. Osady holoceniowe są gruntami słabonośnymi i nie nadają się do bezpośredniego posadowienia zabudowy. W okresie zlodowacenia północno-polskiego w dolinie Bugu akumulowane były piaski i żwiry, które utworzyły taras nadzalewowy rzeki Bug. Najbardziej widoczny w okolicach miejscowości: Ogrodniki, Wólka Nadbużna, Oleandry i Słochy Annapolskie.

Koncentracja torfów w obrębie tarasu zalewowego doliny Bugu występuje na południe od Słoch Annapolskich i Klekotowa. W obrębie wysoczyzny torfy wypełniają niewielkie zagłębienia terenowe w okolicach wsi Moczydły, Wiercień i Kłopoty.

Grunty plejstoceniowe – wysoczyznowe są gruntami nośnymi przydatnymi do zabudowy.

2.3. Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar gminy należy do dorzecza Wisły. Główny układ sieci hydrograficznej tworzy dopływ Narwi - rzeka Bug i jej prawobrzeżne dopływy: rzeka Kamionka z Mahometem, Szysia i Moszczona, które mimo swojego lokalnego charakteru odgrywają istotną rolę w gospodarce wodnej gminy. Sieć rzeczna omawianego obszaru jest ściśle związana z formami rzeźby polodowcowej i wykazuje znamiona względnej dojrzałości. System naturalnych cieków wodnych uzupełniony jest siecią rowów melioracyjnych. Mają one najczęściej charakter rowów odwadniających. W północnej części gminy dominują drobne cieki wodne o małych przepływach, stanowiące początkowe i górne odcinki rzek. Największą część gminy odwadnia rzeka Kamionka, której źródła leżą w pobliżu miejscowości Moczydły, a dopływ Kamionki Mahomet ma swoje źródła w okolicach wsi Wiercień. Kamionka płynie głęboko wciętym korytem i na całej długości meandruje. Na terenie gminy miejskiej Siemiatycze Kamionka została spiętrzona, w wyniku czego powstały zbiorniki retencyjne – Zbiornik Siemiatycze. Drugim ważnym dopływem Bugu, który odwadnia zachodnią część gminy jest rzeka Szysia ze źródłami znajdującymi się w okolicach miejscowości Skiwy Małe. Rzeka Moszczona zachowuje kierunek zbliżony do południkowego i wyznacza na niewielkim odcinku wschodnią granicę gminy, a równocześnie odwadnia część obszaru gminy. Głównym elementem sieci hydrograficznej gminy jest rzeka Bug, która ma przebieg równoleżnikowy. Pomimo, że największa z rzek, to ze względu na graniczne położenie ma mniejszy wpływ na gospodarkę wodną w gminie.

Bug jest typową nieregularną rzeką niziną. Silnie meandruje, tworzy liczne zakola i starorzecza. Miejscami powstają łąchy i piaszczyste skarpy. Brzegi porośnięte są zaroślami, łąkami zalewowymi i lasami łęgowymi. Dzięki niewielkiej ingerencji człowieka zarówno rzeka jak i jej doliny zachowały się w stanie zbliżonym do naturalnego. Dolinę cechują dobre warunki przyrodnicze dla rozwoju wielu cennych gatunków ptaków. Stanowi ona ostoję dla niektórych gatunków migrujących. Jako korytarz ekologiczny dolina Bugu została zaliczona do ostoi o znaczeniu międzynarodowym w sieci obszarów ECONET Polska. Dolina Bugu wyznacza kształt Parku Krajobrazowego Podlaski Przełom Bugu oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Bugu. Jest to jeden z niewielu obszarów w Polsce, gdzie przyroda zachowała pierwotną formę i naturalną równowagę. Dominującym elementem środowiska przyrodniczego Parku Krajobrazowego są tereny leśne oraz połacie łąk i pastwisk pokrytych licznymi zadrzewieniami. Szeroka pradolina z licznymi starorzeczami, dopływami i oczkami wodnymi stwarza optymalne warunki dla występowania bogatej szaty roślinnej i bytowania licznej grupy zwierząt, które są dodatkowo chronione, między innymi w bezpośrednim sąsiedztwie gminy wiejskiej Siemiatycze, w rezerwacie ornitologicznym Kózki. Z uwagi na wysokie walory przyrodnicze terenów zalewowych Bugu, na wielu odcinkach pozostawiono naturalne rozlewiska i objęto różnymi formami ochrony. Zagrożenie powodziowe na rzece Bug ma miejsce w okresie zimowo-wiosennym. Są to powodzie roztopowe i zatorowe. Ponieważ Bug jest zlewnią wód bardzo rozległych terenów Białorusi i Ukrainy, niekorzystny rozwój warunków pogodowych na tych obszarach powoduje powstanie zagrożenia powodziowego w dolnych odcinkach rzeki. Gwałtowny przybór wód połączony z powstawaniem zatorów lodowych, stwarza olbrzymie zagrożenie dla mostów znajdujących się

na rzece.

Na terenie gminy Siemiatycze monitorowany jest przepływ charakterystyczny rzeki Kamionka na ujściu do Bugu. Dyspozycyjność wód powierzchniowych z obszaru gminy Siemiatycze zalicza się do zlewni o nadwyżkach przepływu dyspozycyjnego. Obszary zlewni rzek będących dopływami Bugu odznaczają się niewielką zasobnością. Z tego powodu teren gminy Siemiatycze zaliczany jest do obszarów o ograniczonych zasobach wód powierzchniowych. Stan czystości wód powierzchniowych jest zmienny i zależy od wielu czynników. Bieżący monitoring prowadzony jest przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

Ważnym elementem wód powierzchniowych jest zbiornik Siemiatycze położony na terenie gminy miejskiej Siemiatycze. Zbiornik jest zlokalizowany w obszarze dorzecza Wisły, regionie wodnym Środkowej Wisły, zlewni bilansowej Bugu od granicy państwa do Zb. Zegrzyńskiego (WA15), bezpośrednio na rzece Kamionka, w obszarze RZGW Warszawa. Zbiornik Siemiatycze powstał w 1983 roku i pełni funkcje rekreacyjne.

Zbiornik Siemiatycze ma charakter przepływowy. Powierzchnia zbiornika w warunkach normalnych wynosi 31 ha, a średnia jego głębokość 1,6 m. Powierzchnia zlewni całkowitej równa jest 103,23 km², a długość linii brzegowej 5,7 km. Monitoringu wód zbiornika nie prowadzono, stąd niemożliwe jest określenie jego stanu ekologicznego, chemicznego i ekologicznego. Na podstawie wskaźników morfometrycznych oszacowano podatność zbiornika na degradację oraz wpływ zlewni na uruchamianie ładunku zanieczyszczeń. Zbiornik jest bardzo podatny na degradację o zlewni charakteryzującej się dużą możliwością uruchamiania ładunku. Ankietyzacja przeprowadzona na potrzeby niniejszego projektu wskazuje na dobrą jakość wód zbiornika z miejscowo pojawiającymi się zakwitami. W zagospodarowaniu zlewni całkowitej zbiornika Siemiatycze przeważa udział gruntów ornych i terenów o zabudowie rozproszonej (57,9%), znaczący jest również udział terenów leśnych (19,5%), ugorów (11,8%) oraz łąk i pastwisk (10,5%). Największa ilość ładunków azotu i fosforu generowana przez zlewnię pochodzi z terenów rolniczych (71% N i 45% P) oraz ze źródeł punktowych (16% N i 39% P). W całej zlewni brak jest terenów o zabudowie zwartej. W bezpośrednim sąsiedztwie zbiornika występują głównie tereny zabudowane oraz leśne.

Do zbiornika nie odprowadza się żadnych ścieków, natomiast w zlewni obecnych jest dwóch użytkowników odprowadzających ścieki komunalne. Ładunek N i P pochodzący ze źródeł punktowych jest znaczny. W zlewni całkowitej zbiornika zlokalizowane jest jedno ujęcie wód powierzchniowych oraz 6 ujęć wód podziemnych. Na obszarze zlewni nie występują ekosystemy od wód zależne oraz obszary Natura 2000.

2.4. Wody podziemne

położony jest w przygranicznej części rejonu bialskiego, w subregionie podlaskim, jednostki wyższego rzędu regionu lubelsko-podlaskiego. Główny użytkowy poziom wodonośny występuje w utworach czwartorzędowych, poniżej głębokości 40-80 m, lokalnie głębiej. Cechuje się pełną izolacją. Wydajność potencjalna studni osiąga najczęściej od 30 do 70 m³/h.

Wody podziemne o znaczeniu użytkowym występują głównie w piaszczysto - żwirowych utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych oraz węglanowych utworach kredowych. W kredzie wody występują przede wszystkim w utworach piaszczystych oraz szczelinach opok, margli i kredy piszącej. Występowanie wód w utworach trzeciorzędowych ma ścisłe powiązanie z piaszczystą serią oligocenu i miocenu o miąższości dochodzącej do 40 m. Powierzchnia stropowa utworów wodonośnych trzeciorzędowych zalega na głębokości 100-150 m. Wody ujmowane z utworów oligoceńskich odznaczają się dobrą jakością i dużą wydajnością 40-50 m³/h, z jednego otworu wiertniczego przy depresji 10-15 m. Na obszarze opracowania nie znajdują się punkty ujęcia wód podziemnych. Warunki występowania wód podziemnych w obrębie czwartorzędu są bardzo skomplikowane, wynikające przede wszystkim z nieciągłości warstw wodonośnych. Tym niemniej utwory czwartorzędowe stanowią główne źródło ujmowania wód podziemnych dla celów użytkowych na obszarze gminy. W utworach wyróżnia się kilka poziomów wodonośnych, charakteryzujących się zróżnicowaną zasobnością i zasięgiem przestrzennym.

Wyróżnione poziomy wodonośne to:

- poziom wodonośny III - spągowy (najniższy) – miąższość warstwy wodonośnej 15-25 m,
- środkowy poziom wodonośny II – międzymorenowy – głębokość zalegania 40-80 m, miąższość warstwy wodonośnej 4-36 m - na terenach wysoczyznowych,
- poziom wodonośny I – przypowierzchniowy – miąższość zróżnicowana.

Wody z ujęć czwartorzędowych, a w szczególności z poziomu wodonośnego międzymorenowego, są podstawowym źródłem zaopatrzenia ludności w wodę na terenie gminy. Warstwy wodonośne tego poziomu tworzą naprzemianległe z glinami piaski i żwiry znajdujące się na znacznych głębokościach.

Poziom wodonośny przypowierzchniowy (I) występuje na obszarze całej gminy i układa się współształtnie do rzeźby terenu. Wody tego poziomu występują zarówno w dolinach rzecznych jak i zagłębieniach zbudowanych z piasków i namułów holocenijskich oraz na obszarach wysoczyzny zbudowanych z piaszczystych utworów pochodzenia

wodnolodowcowego, a także na obszarach zbudowanych z glin w przewarstwieniach piaszczysto-żwirowych. Obszarami o odmiennych warunkach występowania wód gruntowych na terenie gminy są obszary tarasu zalewowego rzeki Bug oraz mniejszych rzek i cieków bezimiennych. Wody występują tu w piaskach lub piaskach pod wodami i wykazują znaczne wahania w zależności od poziomu wód w rzekach. Wody te tworzą swobodne zwierciadło, którego głębokość zalegania zależna jest od wielkości opadów, waha się w granicach 0,2-1,0 m. Na terenach zbudowanych z glin istnieje możliwość występowania wód zawieszonych, które zajmują lokalne obniżenia stropu glin zwałowych wypełnionych łatwo przepuszczalnymi piaskami. Głębokość zalegania tego poziomu oscyluje w okolicach 1,5 m i zależy od intensywności opadów. Ponadto w części wysoczyznowej zbudowanej z glin zwałowych występują wody gruntowe w zamkniętych soczewkach i przewarstwieniach piaszczystych wśród glin, a także wody zawieszane zajmujące lokalnie obniżenia stropu glin zwałowych wypełnione łatwoprzepuszczalnymi piaskami. Wody poziomu przypowierzchniowego na obszarach, gdzie występuje brak warstwy izolacyjnej w stropie, wykazują duże zanieczyszczenie bakteriologiczne oraz zwiększone ilości związków żelaza i manganu.

Uwzględniając obecne zapotrzebowanie i kierunki rozwoju, zasoby wód podziemnych i powierzchniowych nie powinny ograniczać rozwoju gospodarczego gminy.

Teren gminy znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

2.5. Klimat

Obszar gminy Siemiatycze zaliczany jest do dwóch krain klimatycznych: Krainy Wyso-czyn Północnopodlaskich (dominująca część gminy) oraz Krainy Nadbużańskiej (dolina Bugu oraz fragment obszaru południowej części Wysoczyzny Drohickej). Bardziej niż w pozostałych obszarach Polski, klimat Ziemi Siemiatyckiej jest zbliżony do klimatu kontynentalnego. Dolina Bugu wraz z dopływami, ze względu na swój charakter stanowi swoisty, lokalny korytarz klimatyczny.

Generalnie klimat tego regionu charakteryzuje się wyraźnie zaznaczonymi cechami kontynentalizmu termicznego i dużym zróżnicowaniem opadowym. Wzdłuż jego południowej granicy stopniowo ustępują kontynentalne cechy klimatu na korzyść warunków oceanicznych. Stacją anemometryczną, reprezentatywną dla tego terenu jest stacja meteorologiczna w Białymstoku, okres roczny zgodnie z ustaleniami IMiGW w Warszawie. Średnia roczna temperatura powietrza na analizowanym terenie wynosi 6,8 °C, przy średniej temperaturze miesiąca najchłodniejszego - lutego, wynoszącej - 4,9 °C i najcieplejszego - lipca, wynoszącej 16,3 °C. Ujemne temperatury powietrza utrzymują się średnio od grudnia do marca. Średnia temperatura dla okresu grzewczego wynosi 0,4 °C, natomiast dla okresu pozagrzewczego 13,2 °C. Średnia roczna ilość opadu atmosferycznego wynosi na tym terenie 550 – 600 mm, z czego na półroczu letnie (IV - IX) przy-pada 367 mm, co stanowi ok. 61 %. Najwyższe miesięczne sumy opadów występują w lipcu i sierpniu (79.3 i 67.1 mm), najniższe natomiast w styczniu i lutym (26.7 i 27.5 mm).

Deszcze ulewne oraz deszcze nawalne występują przeciętnie 24 razy w ciągu roku. Deszczy ulewnych jest średnio trzykrotnie więcej niż deszczy nawalnych. Deszcze te, występują od kwietnia do października, z maksimum w czerwcu. Największa częstość deszczy ulewnych przypada na czerwiec, a deszczy nawalnych na lipiec. Największa wysokość pokrywy śnieżnej występuje w pierwszych miesiącach okresu zimowego (XI - I). Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio przez około 90 dni w roku. Nasłonecznienie jest mniejsze niż w innych rejonach kraju, krótszy jest też okres wegetacji roślin (trwający niewiele ponad 200 dni) i opóźniony o około 2 tygodnie w stosunku do Polski centralnej.

Charakterystyczną cechą klimatu są zwiększone prędkości wiatru - ilość dni z wiatrem silnym i bardzo silnym jest tutaj wyraźnie większa niż na terenach sąsiednich. Jest to efekt powolnego zmniejszania się gradientów ciśnienia w trakcie przemieszczania się nad obszarem stref frontowych, głównie z kierunku zachodniego. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi tutaj 2.8 m/s. Maksimum dobowe wiatru przypada na godziny 9 - 15 GMT, a minimum między godziną 2 a 4. Najrzadziej wiatr występuje z kwadrantu północnego i wschodniego. W chłodnej części roku, od listopada do stycznia, dominujący jest kierunek południowo - zachodni, a w ciepłym okresie roku kierunek północno - zachodni. Największą częstość występowania wiatrów obserwuje się z kierunków zachodnich (S-W-N) - 57.28 %, a wiatry z kierunków wschodnich (N-ES) stanowią 42.72 %. Taki rozkład wiatrów decyduje o tym, iż na emisję najbardziej będą narażone tereny leżące w sektorach północnych, północno - wschodnich i wschodnich. Średnia prędkość wiatru z kierunków wschodnich wynosi 3.06 m/s, podczas gdy z kierunków zachodnich - 3.15 m/s. Na opiniowanym terenie przeważają stany równowagi atmosfery: obojętne (49.06 %) i lekko chwiejne (21.62 %) a więc stany 4, 3 i 6. Występująca przewaga stanów chwiejnych (zwłaszcza w sezonie letnim) zapewnia intensywną wymianę turbulencyjną oraz szybkie rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń szczególnie z emitorów niskich.

W związku z rosnącą wartością współczynnika zmienności opadów i wzrostem częstości występowania zachmurzenia typu konwekcyjnego należy spodziewać się zwiększenia częstości zarówno powodzi, opadów o dużej intensywności jak i okresów suszy. Fakt ten należy uwzględnić w analizie dynamiki zmian zanieczyszczeń wody zależnych w dużej mierze od stanów wody i wartości przepływów. Obserwowany i prognozowany wzrost temperatury powietrza spowodowany zmianami klimatu może wpłynąć na procesy fizyczne, chemiczne i biologiczne w ciekach i

zbiornikach wodnych, a niekiedy prowadzić do pogorszenia jakości wody. Dla potrzeb przyszłych planów niezbędne jest uwzględnienie badań nad zmianami klimatu w celu podjęcia właściwych działań zapobiegających pogorszeniu stanu wód.

2.6. Warunki glebowe

W podziale województwa podlaskiego na regiony glebowo-rolnicze wg. IUNG – Puławy, obszar gminy Siemiatycze położony jest w obrębie dwóch regionów: Bielsko-Drohickiego i Mielnicko-Kleszczelskiego. Region Bielsko-Drohicki obejmuje tereny położone w północnej, środkowo-zachodniej i południowo-zachodniej części gminy. Obejmuje obszar ok. 65 % terenu gminy. Pod względem przyrodniczych walorów gleb jak i jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej to jeden z najlepszych regionów województwa podlaskiego. Stanowi obszar intensywnej gospodarki rolnej. Region Mielnicko-Kleszczelski obejmuje tereny wschodnie i południowo-wschodnie gminy. Stanowi obszar o ograniczonych możliwościach produkcji rolnej z przewagą gleb kompleksu żytniego słabego i bardzo słabego. Gleby jako element wartości rolniczej przestrzeni produkcyjnej zostały przedstawione w postaci graficznej na mapie glebowo-rolniczej w skali 1:25 000.

Z jakością gleb wiąże się Wskaźnik Rolniczej Przestrzeni Produkcyjnej (łączna miara jakości gleb, warunków klimatycznych, stosunków wodnych i rzeźby terenu), który dla terenu gminy wiejskiej Siemiatycze wynosi 55,4 pkt i jest zdecydowanie niższy od średniej krajowej (66,6 pkt), przy czym lokalne warunki przyrodnicze dla rolnictwa są dość zróżnicowane.

Klasy bonitacyjne użytków zielonych przedstawiają się następująco (w ha): II – 0, III – 102, IV – 1779, V – 1257, VI – 320, VII – 105.

Bonitacja gruntów ornych (łącznie z sadami) w ha: II – 0, IIIA – 7, IIIB – 377, IVA – 2549, IVB – 3597, V – 3314, VI – 2352, VII – 177.

(Źródło: Biesiacki A. Kuś J., Ocena obszarów o zróżnicowanej przydatności do produkcji rolnej, Cz.I, IUNG, Puławy 2002 za: Powiatowy Program Ochrony Środowiska, Powiat Siemiatycki 2004-2011 - stan na 31 grudzień 2005 r.)

Struktura użytkowania powierzchni w gminie - powierzchnia ogółem w ha, struktura w %:

Siemiatycze -22714 ha

Użytki rolne: 70,2

- grunty orne 54,3

- użytki zielone-14,5

- sady -0,2 ha

- lasy -22,2 ha

- Wody – 0,7

- Grunty zabudowane i zurbanizowane – 3,5 ha

- Nieużytki – 0,9

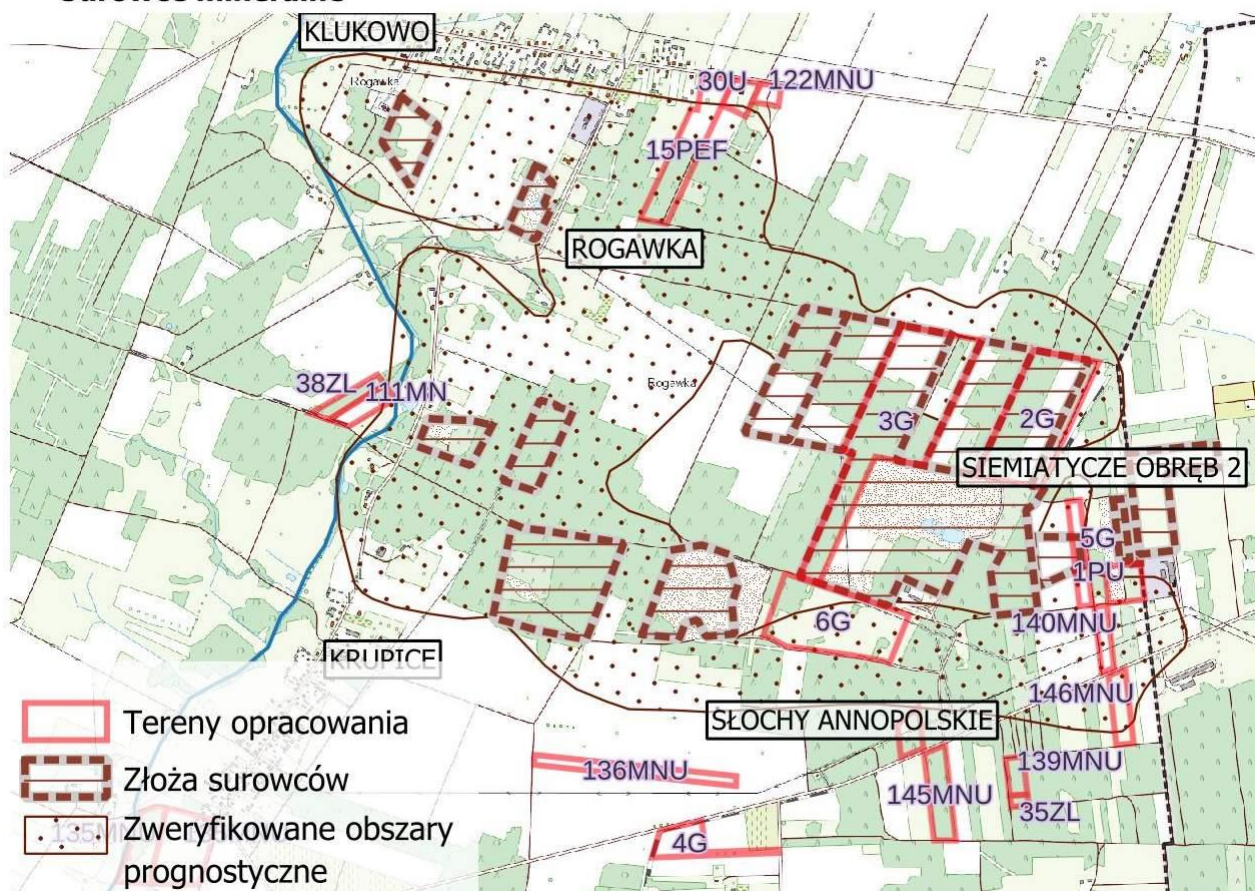
Pod względem typologicznym gleby gminy Siemiatycze są zróżnicowane. Na terenach użytków rolnych położonych poza obszarem zwartej zabudowy, występują następujące typy gleb:

- gleby brunatne właściwe (B) oraz brunatne wylugowane i brunatne kwaśne (Bw) wytworzone z glin zwałowych - najczęściej,
- gleby bielcowe i pseudobielcowe (A) wytworzone z piasków gliniastych i gliniasto-pyłastych, podścielonych płytko i średnio głęboką gliną,
- czarne ziemie właściwe (D) oraz czarne ziemie zdegradowane i gleby szare (Dz) wytworzone z piasków, glin i utworów pyłowych zalegające głównie w niezabagnionych obniżeniach terenu i dolinach małych cieków wodnych,
- gleby murszowo-mineralne i murszowate (M) ok 2% powierzchni terenu gminy,
- mady (F) wytworzone z aluwii współczesnego tarasu rzeczno występują w południowej części gminy,
- gleby torfowe i torfowo-murszowe (T) stanowią wyłącznie torfy niskie, położone wzdłuż rzek.

Typy gleb A,B i D zaliczane są do gleb dobrych i średnich. Na terenie gminy Siemiatycze dominują gleby brunatne. Lasy porastają na glebach bielcowych i pseudobielcowych, wyjątkowo na glebach brunatnych. Typy gleb M,F,T zajmują niewielką część gminy i są nieprzydatne do zabudowy.

Tereny objęte opracowaniem reprezentują przede wszystkim kompleksy glebowe żytnie, na glebach brunatnych wylugowanych, rzadziej bielcowych (Anusin, Baciki Bliższe, Baciki Średnie, Kłopoty Bujny, Krupice, Ossolin, Rogawka, Siemiatycze Stacja, Skiwy Duże, Słochy Annapolskie, Tołwin, Wiercień Duży, Klukowo). Kolejnym, już mniej reprezentatywnym rodzajem są użytki zielone, lasy, kompleks zbożowo pastewny (Boratyniec Ruski, Czartajew, Kajanka, Klekotowo, Kłopoty Stanisławy, Krupice, Ogrodniki, Wiercień Mały, Zalesie). Kompleksy pszenne występują sporadycznie (Baciki Dalsze, Wiercień Duży). Bliżej rzek pojawiają się mady i gleby murszowo-mineralne (Krupice, Klekotowo, Wiercień Mały, Zalesie).

2.7. Surowce mineralne Surowce mineralne

Tereny powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych (piasku) wprowadzane w zmianie Studium gminy Siemiatycze w większości są zlokalizowane na zweryfikowanych obszarach prognostycznych i koncentrują się w okolicach miejscowości Rogawka, Romanówka, Słochy Annopolskie i Krupice. Po zakończeniu eksploatacji wskazane jest przeprowadzenie rekultywacji w kierunku leśnym.

2.8. Obszary i obiekty prawnie chronione

Na obszarze gminy Siemiatycze występują obszary prawnie chronione oraz inne formy ochrony w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody (zostały przedstawione graficznie na mapie będącej załącznikiem opracowania ekofizjograficznego). Odnotowano również cenne siedliska przyrodnicze chronione w ramach obszarów Natura 2000 i wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz stanowiska gatunków roślin naczyniowych wymienionych w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, jak również roślin objętych ochroną częściową zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną.

Obszary prawnie chronione na terenie gminy Siemiatycze:

1. Obszary NATURA 2000

a) Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk (SOO)

- **SOO Ostoja Nadbużańska PLH 140011** (obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja nadbużańska PLH 1400011 (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2014 r. poz. 3132). - Obszar obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny to suche, ekstensywnie użytkowane pastwiska. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu oraz wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu w większości nie zostało zmienione przez człowieka, pozostały tu liczne piaszczyste wyspy, nagie lub porośnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami nadrzecznymi, z dobrze rozwiniętymi zaroślami wierzbowymi. Pierwsza terasa rzeki obfitująca w starorzecza, jest zróżnicowana pod względem wielkości,

głębokości i stopnia porośnięcia przez roślinność wodną. Do ostoi włączony jest także kompleks lasów liściastych między miejscowościami Drażniew i Platerów (poza obszarem gminy). Lasy zajmują niecałe 20% obszaru. Dominują siedliska nieleśne: łąki i pastwiska oraz uprawy rolnicze.

- **SOO Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego - PLH 200014** (obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 22 sierpnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego PLH 200014 (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2013 r. poz. 3243) - Obszar leży na terenie podlaskiego przełomu Bugu, w okolicach Siemiatycz. Obejmuje powierzchnię 117,1 ha. Betonowe bunkry, wybudowane podczas II Wojny Światowej, z kondygnacjami pod ziemią położone są na prawym brzegu rzeki. Obecne są studnie wewnątrz. Obszar obejmuje niektóre obiekty dwóch umocnień - koło Anusina i Moszczony Królewskiej.

b) Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO)

- **OSO Dolina Dolnego Bugu PLB140001** (obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB 140001 (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2014 r. poz. 3204), zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 2 sierpnia 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB 140001 (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2016 r. poz. 3239),

Około 260-kilometrowy odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny pokrywają suche, ekstensywnie użytkowane pastwiska. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu, oraz wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu jest w większości nie zmienione przez człowieka - pozostały tu liczne, piaszczyste wyspy, nagie lub porośnięte wierzbowymi lub topolowymi łęgami nadrzecznymi; wzdłuż rzeki występują dobrze rozwinięte zarośla wierzbowe. Pierwsza terasa rzeki obfituje w starorzecza, zróżnicowane pod względem wielkości, głębokości i stopnia porośnięcia przez roślinność wodną.

2. Użytki ekologiczne - zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mające znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej.

Ekosystemy bagienne:

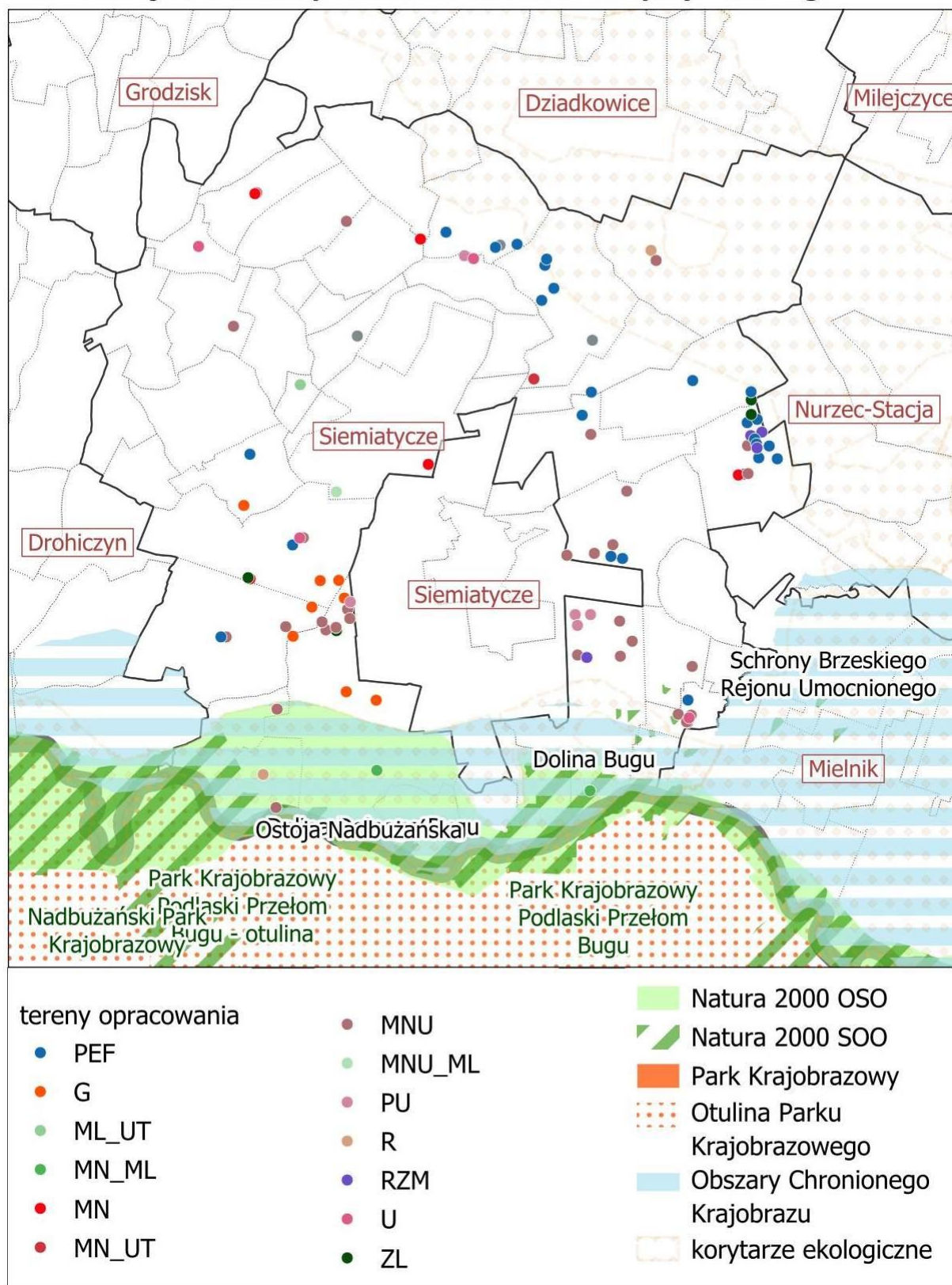
- nr użytku 126, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 201 (44c), powierzchnia użytku 0,67 ha,
- nr użytku 127, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 212 (55f), powierzchnia użytku 0,79 ha,
- nr użytku 128, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 218 (61j), powierzchnia użytku 0,87 ha,
- nr użytku 129, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 220 (63f), powierzchnia użytku 0,75 ha,
- nr użytku 130, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 222 (65f), powierzchnia użytku 1,06 ha,
- nr użytku 131, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 218 (61k), powierzchnia użytku 0,38 ha,
- nr użytku 132, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 223 (66b), powierzchnia użytku 0,87 ha,
- nr użytku 133, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 223 (66i), powierzchnia użytku 0,36 ha,
- nr użytku 147, obręb geodezyjny Tołwin, nr działki 201 (44Cf), powierzchnia użytku 0,30 ha,
- nr użytku 148, obręb geodezyjny Osolin, nr działki 236 (183m), powierzchnia użytku 0,32 ha,
- nr użytku 177, obręb geodezyjny Baciki Średnie, nr działki 588 (181m), powierzchnia użytku 0,20 ha.

3. Pomniki przyrody:

- głąz narzutowy położony na gruntach Technikum Rolniczego w Czartajewie (obwód: 6,2 m, długość: 2,1 m, szerokość: 1,4 m, wysokość: 0,9 m);
- grupa 3 dębów położonych w pasie drogowym drogi Białystok – Bielsk Podlaski – Siemiatycze na wysokości wsi Leszczka (obwód pni: 250, 260 i 260 cm, wysokość: 20-21 m, wiek ok. 150 lat);
- dąb położony w pasie w/w drogi w pobliżu granicy administracyjnej miast Siemiatycze (obwód pnia: 305 cm, wysokość: 21 m, wiek ok. 150 lat);
- dąb położony j.w. (obwód pnia: 260 cm, wysokość: 20 m, wiek ok. 150 lat);
- dąb położony j.w. (obwód pnia: 295 cm, wysokość: 20 m, wiek ok. 150 lat);
- pozostałości parku dworskiego w Bacikach Średnich.

4. Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” ustanowiony Uchwałą Nr XVIII/215/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” (Dz. urz. Woj. Podl z 2020 r. poz. 2245). Obszar ten, o łącznej powierzchni 30162 ha, obejmuje fragment Doliny Bugu wraz z kompleksem leśnym na północ od Mielnika.

Lokalizacja terenów opracowania na tle układu przyrodniczego

Położony jest w województwie podlaskim, powiecie siemiatyckim na terenie gmin: Nurzec Stacja, Mielnik, Siemiatycki i Drohiczyn. Bug jest jedną z nielicznych tak dużych rzek, które zachowały naturalny charakter z licznymi skarpami, mieliznami, wyspami oraz starorzeczami. Wyniesienia morenowe ograniczają jego dolinę od północy w okolicach Mielnika wznosząc się 65 - 70 m nad jej poziom i osiągają wysokość bezwzględną 204 m n.p.m. (Góra Uszeście). Bogata

rzeźba terenu i specyficzny mikroklimat warunkują bogactwo szaty roślinnej o niewielkim stopniu przekształcenia i obecnością m.in. licznych roślin ciepłolubnych.

2.9. Fauna i flora

Szata roślinna i świat zwierzęcy na terenie gminy Siemiatycze jest ściśle związany z ciekami wodnymi, terenami leśnymi oraz obszarami rolniczymi. Największe znaczenie w kształtowaniu siedlisk przyrodniczych mają obszary objęte ochroną oraz tereny będące korytarzami ekologicznymi. W Dolinie Dolnego Bugu położony jest dolny odcinek ostoi. Rzeka płynie doliną, która ma kilka kilometrów szerokości, a jej dno jest piaszczyste. Nurt Bugu jest wolniejszy. Rzeka silnie meandruje, tworzy liczne, szerokie zakola oraz wyspy i starorzecza. W dolinie jest kilka poziomów terasowych. Najniższy zalewowy zajmują głównie łąki. Charakterystyczne dla tego odcinka Bugu są wyniesione (nad zalewowe dno płaskie), wielopromienne pagóry, naniesione szybkim nurtem rzeki w jej zakolach. Na ich piaszczysto żwirowej powierzchni wykształciły się zbiorowiska ubogich muraw szczerlichowych i bliźniaczkowych, często z macierzanką i rozchodnikiem. Łąki wykorzystywane są jako ekstensywne pastwiska. Tereny te są często zalewane w czasie wezbrań wiosennych. W dnie doliny liczne są starorzecza i odnogi pozostające bez połączenia z główną rzeką. Brzegi porastają zarośla wierzbowe. Powyżej znajdują się starsze terasy piaszczyste, silnie zwymdione i porośnięte lasami. W otaczających dolinę Bugu lasach przeważają drzewostany sosnowe i dębowe na świeżych siedliskach. Osadnictwo wiejskie odsunięte jest od rzeki i skupia się na wyniesionych krawędziach doliny.

Obszary bagienne są usytuowane głównie w początkowym – źródłowym odcinku rzek oraz przy ujściu rzek do Bugu, a także wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. W dawnych korytach rzecznych porastają wierzbowe lub topolowe łągi nadrzeczne z dobrze rozwiniętymi zaroślami wierzbowymi. W pozostałej części gminy porastają siedliska leśne (zwarte kompleksy w okolicach Tołwina) oraz (dominująca część) siedliska nieleśne: łąki i pastwiska z dominacją upraw rolniczych. W okolicach Ogrodnik występują murawy psamofitowe.

Teren gminy wiejskiej Siemiatycze w części północnej i północno-wschodniej porośnięty jest zwartymi kompleksami leśnymi. Na pozostałym terenie przestrzenne rozmieszczenie lasów jest nierównomierne. Część środkowa gminy jest w większości użytkowana rolniczo, a część południowa umiarkowanie zurbanizowana rozciąga się wzdłuż doliny rzeki Bug. Pokrycie szatą roślinną jest charakterystyczne dla sposobu zagospodarowania.

Według podziału Polski na regiony przyrodniczo – leśne, lasy gminy Siemiatycze leżą w krainie Mazowiecko – Podlaskiej zaliczanej do dzielnicy Niziny Mazowiecko – Podlaskiej. Obszar charakteryzuje się występowaniem łąk i borów świeżych. Lasy gminy Siemiatycze należą do Nadleśnictwa Nurzec. Zajmują ok. 22 % ogółu powierzchni gminy, tworząc zwarty kompleks w okolicach Tołwina. W układzie typów siedliskowych lasów dominuje: Las świeży, Bór Mieszany Świeży i Las mieszany. Najważniejszymi gatunkami drzew występującymi na wymienionych siedliskach są: sosna i dąb ponadto brzoza, olcha i świerk. Bór mieszany sosnowo - dębowy *Quercus-Pinetum* jest żywną postacią boru. Wyróżnia się znaczną rolę sosny i dębu w naturalnym drzewostanie i obecnością gatunków siedlisk eutroficznych w runie leśnym. Zbiorowisko to zajmuje piaszczysto-żwirowe siedliska wysoczyzn morenowych. Drzewostan buduje dąb *Quercus robur* z udziałem brzozy, sosny, świerka. Warstwa krzewów jest słabo rozwinięta, małe pokrycie ma kruszyna, jarzębina i leszczyna. Runo leśne składa się w przewadze z krzewinek, mchów i innych gatunków klasy *Vaccinio-Piceetea*, są to: *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitisidaea*, *Entodon schreberi*, *Trientalis europaea*, *Scorzonera humilis*. Dużo jest gatunków traw np. *Festuca ovina*, *Calamagrostis arundinacea*. W przypadku dominacji dębu nad sosną o większej żyzności siedlisk, niż w borach sosnowych świadczy obecność gatunków klasy *Quercus-Fagetea*: *Carex digitata*, *Melica nutans*, *Coryllus avellana*. Na siedliskach Lasu Mieszanego i lasu Świeżego występują głównie drzewostany sosnowo-dębowe ze znaczną domieszką brzozy, grabu, osiki, lipy i klonu.

Na terenach leśnych Nadleśnictwa Nurzec położone są użytki ekologiczne-ekosystemy bagienne. Większość z nich znajduje się w okolicach Tołwina, jeden w pobliżu Osolina i jeden w okolicach miejscowości Baciki Średnie. Gospodarka leśna prowadzona jest w oparciu o ustalenia Planu Urządzania Lasu. Na terenie gminy występują lasy gospodarcze, których podstawową funkcją jest produkcja surowca drzewnego. Obszar leśny stanowi ostoję dla zwierzęcy i ptactwa. Najważniejsze ostoje zwierząt zostały pokazane na mapie będącej załącznikiem do ekofizjografii. Występują tu zwierzęta charakterystyczne dla Niżu Polskiego. Na obszarze Nadleśnictwa Nurzec spotkać można: łosia, dziką, wilka, sarnę, jelenia, lisa, zającą oraz bobra i wydry. Wśród ptaków oprócz gatunków pospolitych należy wymienić: puchacza, bielika, bociana czarnego, orlika krzykliwego oraz żurawia.

Na gruntach Nadleśnictwa Nurzec stwierdzono stanowiska 75 gatunków roślin objętych prawną ochroną, w tym: 52 - ściśłą, 23 – częściową, 7 chronionych gatunków grzybów i porostów, w tym 4 objęte ochroną ściśłą i 3 częściową oraz 194 gatunków zwierząt objętych prawną ochroną, w tym: 1 pijawkę, 7 owadów, 1 pajęczaka, 1 ślimaka, 6 ryb, 12 płazów, 6 gadów, 144 ptaków i 16 ssaków.

2.10. Krajobraz

Gmina Siemiatycze położona jest nad rzeką Bug, będącą południową granicą gminy a zarazem granicą województwa podlaskiego. Rzeka wyznacza sposób zabudowy i stanowi ważny element systemu przyrodniczego o znaczeniu ponadlokalnym.

Dolina rzeki Bug stanowi jeden z najważniejszych systemów przyrodniczych na terenie gminy. Poza jej obszarem jedynie zwarte powierzchnie leśne charakteryzują się znacznym bogactwem i zróżnicowaniem pokrywy roślinnej. Duża zmienność zbiorowisk roślinnych na obszarze doliny jest wywołana czynnikami naturalnymi, związanymi z warunkami siedliskowymi, zwłaszcza stosunkami wodnymi w grupie zbiorowisk hydrogenicznym, a także w dużej mierze ze sposobem użytkowania terenu. W dolinie rzeki Bug znajduje się wiele obiektów o dużych walorach przyrodniczych: stanowiska rzadkich roślin oraz ostoje i siedliska łąkowe ptactwa wodnego. Ponadto należy podkreślić podstawową funkcję przyrodniczą tej doliny, nadrzędną do wszystkich innych funkcji. Dolina rzeki Bug jest przede wszystkim korytarzem ekologicznym, poprzez który następuje ciągła wymiana i uzupełnianie populacji gatunków roślin i zwierząt. W szerszym znaczeniu dolina rzeki Bug łączy regionalne systemy przyrodnicze związane z dolinami rzek Narwi.

Najcenniejsze pod względem przyrodniczym obszary na terenie województwa podlaskiego objęte są ochroną prawną, a chronione obiekty tworzą krajowy system obszarów chronionych (KSOCh), obejmujący parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu. Formy ochrony obszarowej projektowano i wdrażano tak, aby docelowo stworzyć na terenie kraju jednolity i spójny system ochrony obszarowej, gwarantujący efektywną i maksymalną realizację celów ochrony przyrody w Polsce. Sieć ta obejmuje również obszary sieci Natura 2000, których powierzchnia nie jest jeszcze ostatecznie przesądzona, ale obecnie granice zatwierdzonych obszarów ochrony siedlisk i ptaków obejmują nieco ponad 8% powierzchni kraju.

2.11. Dziedzictwo kulturowe

Gmina wiejska Siemiatycze swą różnorodność kulturową zawdzięcza położeniu na granicy kultur, narodów, religii i wyznań. Wszystko to wpływa na specyficzną aurę pogranicza, która jest tu silnie odczuwalna. Tutejsza kultura uwarunkowana jest silnie położeniem geograficznym, gdyż rzeka Bug wraz z dopływami od stuleci była istotnym czynnikiem komunikacyjnym i gospodarczym, który określał warunki rozwoju. Tereny te od pra-czasów były ziemiami pogranicza kulturowego: od zachodu bytowały plemiona wschodniolechickie, od wschodu plemiona wschodniosłowiańskie, z północy Bałtowie i Prusowie, z południa zaś – Węgrzy i Tatarzy. Splotały się tu wpływy różnych wyznań, kultur i narodowości (polskiej, ruskiej, żydowskiej, ormiańskiej). Obszar ten rozwijał się szczególnie bujnie w epoce wczesno-średniowiecznej (lata 600-1251), kiedy to nad Bugiem wyrasta gęsta sieć grodów. Prahistoria tych ziem sięga epoki kamienia (mezolit, neolit) tj. 10 000 lat p.n.e. Świadczą o tym wykopaliska archeologiczne ze stanowisk w Słochach Annapolskich i Turnie Dużej.

Na obszarze gminy występują obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków oraz liczne stanowiska archeologiczne. Są to obiekty budowlane w postaci pozostałości zespołu dworskiego, domy, zespół budynków cerkwi wraz z cmentarzem w miejscowościach: Baciki Średnie, Klukowo, Krupice, Rogawka, Skiwy Małe. W 33 miejscowościach znajdują się obiekty o charakterze zabytkowym. Ponadto na terenie gminy występują cmentarze o wartościach historyczno-kulturowych w miejscowościach Kłopoty Stanisławy oraz Turna Duża.

Oprócz obiektów zabytkowych na terenie gminy Siemiatycze występują liczne stanowiska archeologiczne, które zostały opisane w oddzielnym opracowaniu na podstawie przeprowadzonych badań archeologicznych. Stanowiska archeologiczne zostały wpisane do rejestru zabytków. Główne skupiska osadnicze znajdowały się wzdłuż Bugu i Szysi w miejscowościach: Cecele, Krupice, Ogrodniki, Słochy Annapolskie, Czartajew.

Na terenie stanowiska wpisanego do Rejestru Zabytków Archeologicznych nie można prowadzić żadnej działalności naruszającej strukturę obiektów, podlegają one ochronie prawnej (Ustawa o Ochronie Dóbr Kultury i Muzeach). Wszystkie inwestycje planowane na terenie pozostałych stanowisk archeologicznych lub w ich sąsiedztwie należy każdorazowo uzgodnić z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Białymstoku.

W przypadku odkrycia podczas prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych -przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, należy wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot, zabezpieczyć ten przedmiot i miejsce jego odkrycia przy pomocy dostępnych środków i niezwłocznie zawiadomić o tym Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków lub Wójta Gminy.

3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

W przypadku braku realizacji ustaleń zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego części gminy Siemiatycze stan środowiska nie będzie ulegał zmianom.

4. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Zmiana zagospodarowania dotyczy terenów zantropizowanych – upraw rolnych, użytków zielonych, lasów gospodarczych, terenów zdegradowanych. Zgodnie z informacjami Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony

Środowiska o stanie środowiska na terenie powiatu siemiatyckiego:

Zanieczyszczenia atmosfery

Głównymi źródłami zanieczyszczeń atmosfery na terenie powiatu są rozproszone źródła emisji z sektora komunalno – bytowego, a także zanieczyszczenia komunikacyjne związane z ruchem pojazdów, głównie na trasie samochodowej Białystok – Bielsk Podlaski – Siemiatycze (DK19).

Oceny jakości powietrza województwa podlaskiego wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. Zgodnie z ustawą Poś w województwie podlaskim strefy stanowią aglomeracja białostocka i strefa podlaska. Gmina Siemiatycze znajduje się w strefie podlaskiej. Na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie podlaskim (ze względu na ochronę zdrowia ludzi) – raport wojewódzki za rok 2022, w strefie podlaskiej:

- nie zanotowano przekroczeń dopuszczalnych obowiązujących dla dwutlenku siarki SO₂ (klasa A),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla dwutlenku azotu NO₂ (klasa A),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla tlenku węgla CO (klasa A),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla benzenu C₆H₆ (klasa A),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla ozonu O₃ wg poziomu docelowego (klasa A),
- stwierdzono przekroczenie poziomu ozonu O₃ wg poziomu długoterminowego na stacji pomiarowej w Borsukowiźnie – 3 dni w 2022 r. (klasa D2). Jako główne przyczyny przekraczania poziomu celu długoterminowego wskazuje się napływ zanieczyszczeń spoza granic województwa oraz występowanie w okresie wiosenno-letnim warunków meteorologicznych sprzyjających formowaniu się ozonu w powietrzu (wysoka temperatura i duże nasłonecznienie),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla pyłu zawieszonego PM₁₀ (klasa A),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} (kl. A1),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla ołowiu Pb w pyłe zawieszonym PM₁₀ (klasa A),
- nie zanotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych obowiązujących dla kadmu Cd w pyłe zawieszonym PM₁₀ (klasa A),
- stwierdzono przekroczenie średniorocznego poziomu docelowego benzo(a)pirenu (klasa C). Jako główną przyczynę przekroczeń podaje się oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków mieszkalnych.

Na terenie powiatu największymi źródłami zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego są ciepłownie miejskie i osiedlowe oraz zakłady przemysłowe zlokalizowane w większości w Siemiatyczach.

Ustalenia zmiany studium będą skutkowały emisją zanieczyszczeń do atmosfery. Będzie się to wiązać zarówno z produkcją ciepła dla celów mieszkalnych i usługowych jak i pyleniem podczas eksploatacji kopalni i transportu urobku. Oceniając jednak skalę wprowadzanych zmian nie będą to znaczące dla środowiska wartości. Negatywny wpływ należy ograniczać stosując nowoczesne rozwiązania produkujące energię ze źródeł odnawialnych, ograniczających emisję i zwiększających efektywność.

Jednolite części wód powierzchniowych

Wielkość presji na wody prezentuje stopień wyposażenia w infrastrukturę wodno-ściekową.

W 2021 r. do wodociągu podłączone jest 76,8 % budynków, co przekłada się na 80,6 % korzystających z instalacji, a do kanalizacji 5,2 % budynków – 7,4 % ludności. Przekłada się to na 73,2 % różnicę pomiędzy odsetkiem ludności korzystającej z wodociągu i kanalizacji. Duża dysproporcja występuje również w relacji długości sieci kanalizacyjnej do sieci wodociągowej – 6,67 %. Dla województwa podlaskiego te wartości są bardziej korzystne. Dla terenów wiejskich procent korzystających z wodociągu to 82/1 % a z kanalizacji 24,1 %. Różnica pomiędzy odsetkiem ludności korzystającej z wodociągu i kanalizacji na wsi to 58,0 %. Również relacja długości sieci kanalizacyjnej do wodociągowej w województwie podlaskim wynosi 26,8 %.

Pobór wody w gminie na potrzeby gospodarki narodowej i ludności wyniósł 281,9 dam³ w 2021 r. Z oczyszczalni ścieków korzysta 168 mieszkańców gminy. Ścieki w ilości 16 dam³/rok są oczyszczane z podwyższonym usuwaniem biogenów. Ścieki były również oczyszczane w 145 oczyszczalniach przydomowych.

Nieczystości ciekłe głównie są zbierane do 1058 zbiorników bezodpływowych – 4 841,6 m³ w 2021 r.

Powyższe dane świadczą o potencjalnej presji na środowisko niezebranymi prawidłowo nieczystościami płynnymi w gminie Siemiatycze.

Zlewnie JCWP

1. RW2000172665569 – Moszczona
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny dobry, stan chemiczny dobry. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, - dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych.
2. RW200017266569 – Kamianka z dopływami – na liście JCWP wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych.
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny umiarkowany, stan chemiczny dobry. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, - dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych.
3. RW200017266572 – Dopływ spod Słoch Annpolskich
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny dobry, stan chemiczny dobry. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, - dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych.
4. RW2000172665769 – Szysia
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny dobry, stan chemiczny dobry. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, - dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych.
5. RW200021266591 – Bug od Kamianki do Kołodziejki – na liście JCWP wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych.
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny dobry, stan chemiczny dobry. możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieką istotnego - Bug w obrębie JCWP. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych.
6. RW200021266559 – Bug od granicy w Niemirowie do Kamianki – na liście JCWP wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych.
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny dobry, stan chemiczny dobry. możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieką istotnego - Bug w obrębie JCWP. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP występują presje: presja komunalna, presja przemysłowa, niska emisja. W programie działań zaplanowano działanie obejmujące przegląd pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi przez użytkowników w zlewni JCWP z uwagi na zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych, zgodnie z art. 136 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie presji komunalnej i przemysłowej tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dobrego stanu. W programie działań zaplanowano także działanie: weryfikacja programu ochrony środowiska dla gminy, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie tej presji niska emisja, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.
7. RW200017266649 - Leśna
Stan JCW – zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. Stan ekologiczny dobry, stan chemiczny dobry. Odstępstwo - przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych.

Jednolite części wód podziemnych

Oceny stanu chemicznego wód podziemnych w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) dokonuje się porównując wartości średnich arytmetycznych stężeń badanych elementów fizykochemicznych ze zbadanych punktów pomiarowych, które są reprezentatywne dla jednolitej części wód podziemnych, z wartościami granicznymi elementów fizykochemicznych określonych w załączniku do rozporządzenia. Gmina Siemiatycze znajduje się w zasięgu JCWPd 55 (PLGW200055; stan ilościowy – dobry, stan chemiczny – dobry, ogólna ocena stanu JCWPd – dobry, ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona).

Monitoring jakości wód podziemnych prowadzi Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy w sieci otworów badawczych obejmujących wszystkie JCWPd na obszarze kraju.

W 2013 i 2014 roku nie prowadzono badań na terenie powiatu. W 2012 roku PIG przeprowadził badania stanu chemicznego w ramach monitoringu diagnostycznego w czterech punktach pomiarowych zlokalizowanych w m. Mielnik, Grabarka, Tymianka i Klukowicze.

Klasyfikacja stanu chemicznego wód podziemnych wg badań PIG-PIB

Lp.	Numer otworu	Miejscowość	Gmina	Użytkowanie terenu	Klasa jakości wody
1	1102	Mielnik	Mielnik	łasy	II
2	1112	Grabarka	Nurzec-Stacja	łasy	II
3	2219	Tymianka	Nurzec-Stacja	Zabudowa wiejska	II
4	2220	Klukowicze	Nurzec-Stacja	Zabudowa wiejska	III

Jakość wód w Mielniku, Grabarce oraz w Tymiance należy uznać za dobrą (wody dobrej jakości), natomiast w m. Klukowicze są to wody zadowalającej jakości.

Wpływ ustaleń zmiany studium na stan wód powierzchniowych i podziemnych i ich cele środowiskowe nie będzie znaczący. Nowe ustalenia dotyczą przede wszystkim terenów o niskiej intensywności emisji zanieczyszczeń. Zabudowa mieszkalna, usługowa i rzemieślnicza praktycznie nie wprowadza zanieczyszczeń do wód, szczególnie w sytuacji gdy zabudowa jest połączona ze zbiorczą siecią kanalizacyjną

Wyjątkiem są tereny wyznaczone do powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych w Krupicach, Rogawce i Słochach Annapolskich. Roboty górnicze, szczególnie odkrywkowe silnie ingerują w powierzchniową warstwę gruntu na dużym obszarze i nieraz znacznej głębokości, co może prowadzić do naruszenia warstw wodonośnych. Same prace górnicze nie grożą wprowadzeniem zanieczyszczeń do wód (za wyjątkiem awarii), nie mniej mogą spowodować pogorszenie warunków wodnych – obniżenie zwierciadła wód gruntowych, czy utworzenie leja depresyjnego. Na obecnym etapie, przed wykonaniem szczegółowych badań geologicznych, nie jest możliwa ocena takiego oddziaływania.

Odpady przemysłowe

Według danych uzyskanych z Głównego Urzędu Statystycznego ilość odpadów wytworzonych (z wyłączeniem odpadów komunalnych), na terenie powiatu siemiatyckiego w 2022 r. wyniosła 6,5 tys. ton, co stanowiło 1.0 % odpadów wytworzonych na terenie całego województwa podlaskiego. Na terenie miejskim wytworzono 4,8 tys. ton, a wiejskim 1,7.

Odpady komunalne

Głównymi źródłami wytwarzania odpadów komunalnych są gospodarstwa domowe oraz obiekty handlowo-usługowe, szkoły, przedszkola, obiekty turystyczne i targowiska.

W 2021 roku zebrano 812 ton odpadów, w tym 740 z gospodarstw domowych. Selektywnie zebrano 38,7 % odpadów, 40,1 % z gospodarstw domowych. Masa wytworzonych przez jednego mieszkańca odpadów wyniosła 140 kg. Odpady komunalne zmieszane muszą być poddawane przetworzeniu w instalacjach do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów. Po ustabilizowaniu mogą być kierowane na składowiska odpadów spełniające określone wymagania tzw. sabilizat.

Od 1 stycznia 2012 r. obowiązuje ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Gmina ma za zadanie zapewnić odbieranie i właściwe - ekologicznie bezpieczne zagospodarowanie wszystkich odpadów komunalnych z możliwością selektywnego zbierania. Zgodnie z głównymi założeniami nowelizacji przepisów, zmieszane odpady komunalne, odpady zielone (z pielęgnacji terenów zielonych oraz targowisk) należy kierować do regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych (tzw. RIPOK) – obecnie instalacje komunalne.

Odpady niebezpieczne

Odpady niebezpieczne definiowane są jako odpady wykazujące co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych wymienionych w rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.

Głównymi źródłami odpadów niebezpiecznych są:

- środki farmaceutyczne, leki i związki stosowane w medycynie i weterynarii;
- odpady medyczne i weterynaryjne;
- pozostałości laboratoryjne;
- pozostałości tuszów, barwników, pigmentów, farb, lakierów i pokostów;
- biocydy i środki fitofarmaceutyczne;

- pozostałości żywic, lateksu, plastyfikatorów, klejów, spoiw oraz środków do impregnacji i konserwacji drewna;
- pozostałości rozpuszczalników;
- oleje mineralne i substancje oleiste;
- materiały smoliste powstające w procesach rafinacji, destylacji lub innej obróbki pirolitycznej (itp. pozostałości podestylacyjne);
- środki pirotechniczne i inne materiały wybuchowe;
- zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny;
- zużyte baterie, akumulatory i inne ogniwa elektryczne.

Odpady niebezpieczne stanowią największe zagrożenie dla środowiska i człowieka, które wynika głównie z ich składu i właściwości, a także sposobu transportu i składowania. Zawierają one wiele substancji toksycznych, np. metale ciężkie (ołów, kadm, nikiel, chrom, cynk), substancje chlorowcopochodne (dioksyny, furany, pestycydy) oraz silne toksyny (rtęć, azbest, PCB). Odpady te charakteryzują się takimi właściwościami jak wybuchowość, łatwopalność, toksyczność, rakotwórczość, mutagenność, ekotoksyczność, zakaźność.

Według danych z 2018 r. na terenie województwa podlaskiego:

- 1) wytworzono 1 570,5 Mg odpadów medycznych i 55,3 Mg odpadów weterynaryjnych. Ilość unieszkodliwiona w przypadku pierwszych, jak i drugich stanowiła około 42 % w stosunku do masy wytworzonych odpadów medycznych lub weterynaryjnych. Odzyskowi poddano tylko odpady medyczne o kodzie 18 01 01 w ilości 192,2 Mg. Odpady medyczne i weterynaryjne na terenie województwa podlaskiego unieszkodliwiane są w 2 obiektach, tj. spalarni odpadów medycznych i weterynaryjnych w Białymstoku o mocy przerobowej 450 Mg/rok oraz spalarni odpadów niebezpiecznych w Hajnówce o mocy przerobowej 408,8 Mg/ro;.
- 2) wytworzono 4 153,7 Mg odpadów zawierających azbest (o 3 404,8 Mg więcej niż w 2017 r.), a unieszkodliwieniu poddano 4 991,5 Mg odpadów (o 2 233,1 Mg więcej niż w 2017 r.). Główną masę wytworzonych odpadów stanowiły materiały konstrukcyjne zawierające azbest. Odpady zawierające azbest nie są poddawane odzyskowi. Muszą być one deponowane na składowiskach odpadów niebezpiecznych, bądź na wydzielonych częściach na terenie składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Na terenie województwa podlaskiego funkcjonują dwa składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na terenie których wydzielono kwatery do składowania odpadów zawierających azbest: składowisko w Czartorii, gm. Miastkowo oraz w Czerwonym Borze, gm. Zambrów.
- 3) zostały zlokalizowane urządzenia zawierające PCB o masie 0,94 Mg, które przekazano do unieszkodliwienia poza regionem z uwagi na brak odpowiednich instalacji do ich unieszkodliwiania. Jest to wartość o 0,28 Mg niższa niż w roku 2017.

W 2016 roku na terenie powiatu siemiatyckiego (brak dostępu do danych z 2017 roku) wytworzono 2001,4 ton odpadów niebezpiecznych, zebrano 121,6 ton. Zbieraniem zajmowało się 8 specjalistycznych firm posiadających odpowiednie zezwolenia. Największe podgrupy odpadów niebezpiecznych stanowiły odpady z odwadniania olejów w separatorach (1305) – 824,7 ton oraz odpady asfaltów, smół i produktów smołowych (1703) – 670 ton. Znaczącą ilość stanowiły materiały izolacyjne oraz materiały konstrukcyjne zawierające azbest (1706) – 269,8 ton.

Hałas komunikacyjny i przemysłowy

Na terenie powiatu siemiatyckiego w roku 2014 Inspektorat przeprowadził pomiary hałasu komunikacyjnego w Siemiatyczach. Badania miały na celu określenie stopnia uciążliwości drogi krajowej nr 19 przebiegającej przez miasto.

W Siemiatyczach przeprowadzone pomiary posłużyły do określenia wartości wskaźników LAeq,D oraz LAeq,N (wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby) oraz wyliczenia na ich podstawie wskaźników LDWN i LN mających zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem. W trakcie pomiarów rejestrowano również natężenie ruchu pojazdów oraz warunki meteorologiczne. Punkt pomiarowy usytuowany był przy ul. 11 Listopada 44. Pomiary prowadzono w trakcie 6 dób rozłożonych w ciągu całego roku kalendarzowego.

Badania wykazały przekroczenia norm dopuszczalnych hałasu. Poziomy długookresowe zostały przekroczone odpowiednio o: 5,0 dB (poziom dziennie-wieczorno-nocny) oraz o 6,3 dB (poziom nocny). Obie wartości przekroczeń są porównywalne do przekroczeń uzyskanych w tym samym cyklu pomiarowym podczas badań prowadzonych w innych miejscowościach województwa tj. w Czarnej Białostockiej i Sokółce (przy drodze krajowej nr 19). Liczba przejeżdżających pojazdów mieściła się w przedziale 7873 – 12509 pojazdów/dobę.

Zagrożenie hałasem przemysłowym związane jest głównie z niekorzystną lokalizacją zabudowy mieszkaniowej, w pobliżu zakładów. Emisja hałasu przemysłowego jest uzależniona w dużym stopniu od procesu technologicznego i wykorzystywanych w nim maszyn i urządzeń, których ilość, stan techniczny, poziom nowoczesności, a także izolacyjność akustyczna i lokalizacja źródła są czynnikami decydującymi o stopniu uciążliwości dla otoczenia.

Od stycznia 2017 r. na terenie powiatu Inspektorat przeprowadził kontrole poniższych podmiotów, w których nie

stwierdzono nieprawidłowości:

- Ferma drobiu w Runicach - 3 stycznia 2017;
- Ferma drobiu w Żurowicach - 6 czerwca 2017;
- Ferma drobiu w Drohiczyń - 25 lipiec 2017;
- POLSER Sp. z o.o. w Siemiatyczach - 11 listopad 2017;
- Ferma drobiu w Runicach - 27 kwiecień 2018.

Efektywne metody ochrony przed hałasem (tzw. metody ograniczające hałas u źródła)

Działania w strefie emisji dotyczą zmniejszenia efektu generowania hałasu przez pojazdy u źródła, czyli w przekroju drogi.

- Metody i środki związane z pojazdem i kierowcą,
- Metody i środki związane ze sposobem projektowania dróg i doбором poszczególnych elementów drogi (lokalizacja drogi i jej otoczenie, pochylenie drogi, przekrój poprzeczny drogi, nawierzchnia),
- Metody i środki związane z organizacją ruchu (natężenie ruchu pojazdów, struktura pojazdów, płynność ruchu z najmniejszą liczbą zatrzymań, koncentracja ruchu na określonych drogach – obwodnice, uspokojenie ruchu, utrzymanie prędkości w zakresie 30-50 km/h).

OCHRONA PRZED HAŁASEM W STREFIE EMISJI (tzw. ograniczanie hałasu u odbiorcy)

Działania w strefie emisji dotyczą stosowania odpowiednich środków ochrony odbiorcy i powinny mieć na celu ograniczenie hałasu do wartości dopuszczalnych.

- Metody i środki związane z ograniczeniem hałasu za pomocą urządzeń zlokalizowanych na drodze fali dźwiękowej pomiędzy źródłem hałasu a odbiorcą (ekrany akustyczne, wały ziemne, kombinacje ekranu ziemnego z ekranem akustycznym, pasy zieleni izolacyjnej),
- Metody i środki związane z lokalizacją i odpowiednim ukształtowaniem budynku oraz jego izolacją przed oddziaływaniami akustycznymi (lokalizowanie budynków mieszkalnych w odpowiedniej odległości od tras komunikacyjnych),
- Wymiana stolarki okiennej i izolacja ścian budynków – metody te ograniczają jedynie hałas wewnątrz budynku.

Pola elektromagnetyczne

W roku 2017 pomiary przeprowadzono w 2 miejscowościach na obszarze powiatu siemiatyckiego: Dziadkowicach i Siemiatyczach. Na podstawie przeprowadzonych pomiarów stwierdza się, iż w żadnym z punktów nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Ochrona środowiska przed awariami

WIOŚ w Białymstoku prowadzi rejestr i kontrole obiektów mogących spowodować poważne awarie w środowisku. W rejestrze znajduje się 1 zakład zlokalizowany na terenie powiatu, który został zaliczony do grupy zakładów o dużym ryzyku powstania poważnej awarii przemysłowej10 - PERN S.A., ul. Wyszogrodzka 133, 09- 410 Płock, Dział Wschodni, Baza Adamowo, 17-307 Mielnik.

Baza magazynowa PERN w Adamowie zlokalizowana jest na południowo-wschodnich obrzeżach województwa podlaskiego, około 7 km od granicy państwa z Republiką Białorusi. Na terenie bazy zlokalizowanych jest obecnie 15 zbiorników magazynowych naziemnych, pionowych z pływającym dachem, o łącznej pojemności magazynowej kilkuset tysięcy metrów sześciennych ropy naftowej. Zbiorniki posadowione są w tacach, połączonych z systemami kanalizacyjnymi, stanowiącymi zabezpieczenie przed wyciekami ropopochodnych i zanieczyszczeniem środowiska. Baza Adamowo ze względu na ilość magazynowanej substancji niebezpiecznej, została zaliczona do zakładów dużego ryzyka powstania poważnej awarii przemysłowej.

Ponadto na terenie powiatu znajdują się 2 zakłady – potencjalni sprawcy (które nie spełniają kryteriów kwalifikacyjnych Zakładów Zwiększonego Ryzyka zawartych w w/w rozporządzeniu) stosujące i magazynujące znaczne ilości substancji niebezpiecznych, które w wyniku wystąpienia awarii, mogą spowodować zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska. Są to zakłady:

- Oerlemans Foods Siemiatyckie Spółka z o.o. ul. Armii Krajowej 31, 17-300 Siemiatyckie. W zakładzie eksploatowana jest instalacja chłodnicza, w której stosowanym czynnikiem chłodniczym jest amoniak. Maksymalna ilość amoniaku w instalacji to ok. 35 Mg.
- POLSER” Sp. z o.o. w Siemiatyczach, ul. Armii Krajowej 18, 17-300 Siemiatyckie. W zakładzie eksploatowana jest instalacja chłodnicza, w której stosowanym czynnikiem chłodniczym jest amoniak. Maksymalna ilość amoniaku w instalacji to ok. 3 Mg.

Na terenie powiatu znajduje się kilkanaście stacji paliw. Eksploatacja ich stwarza lokalne zagrożenie dla

środowiska np. możliwości awarii czy pożary. Według danych posiadanych przez WIOŚ w rozpatrywanym okresie stan ilościowy i jakościowy stacji paliw płynnych zlokalizowanych na terenie powiatu nie uległ zmianie. Najczęściej zdarzenia o znamionach poważnych awarii mające związek z paliwami płynnymi i gazowymi mają jednak miejsce w trakcie ich transportu w ramach zaopatrzenia stacji paliw

Poważne źródło zagrożenia na terenie powiatu, oceniane na większe niż pochodzące od obiektów stacjonarnych, mogą stwarzać wypadki drogowe czy kolejowe środków transportu przewożących materiały niebezpieczne. Szczególnie groźne są awarie w rejonach przepraw mostowych na tych trasach, grożą one bezpośrednim skażeniem rzek.

5. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Na obszarze gminy Siemiatycze występują obszary prawnie chronione oraz inne formy ochrony w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody:

- **Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”.** Obszar ten, o łącznej powierzchni 30162 ha, obejmuje fragment Doliny Bugu wraz z kompleksem leśnym na północ od Mielnika. Położony jest w województwie podlaskim, powiecie siemiatyckim na terenie gmin: Nurzec Stacja, Mielnik, Siemiatycze i Drohiczyn. Bug jest jedną z nielicznych tak dużych rzek, które zachowały naturalny charakter z licznymi skarpami, mieliznami, wyspami oraz starorzeczami. Wyniesienia morenowe ograniczają jego dolinę od północy w okolicach Mielnika wznosząc się 65 - 70 m nad jej poziom i osiągają wysokość bezwzględną 204 m n.p.m. (Góra Uszeście). Bogata rzeźba terenu i specyficzny mikroklimat warunkują bogactwo szaty roślinnej o niewielkim stopniu przekształcenia i obecnością m.in. licznych roślin ciepłolubnych.

Odporność środowiska doliny, Bugu jest mała, a rola przyrodnicza którą spełnia – nie do przecenienia i dlatego objęto ją ochroną, ze względu na jej wysoką wartość.

Odnotowano również cenne siedliska przyrodnicze chronione w ramach obszarów Natura 2000 i wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz stanowiska gatunków roślin naczyniowych wymienionych w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, jak również roślin objętych ochroną częściową zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną. Poza granicami gminy od południa położony jest Park Krajobrazowy Podlaski Przełom Bugu oraz rezerwat Kózki.

- Obszary NATURA 2000

SOO Ostoja Nadbużańska (PLH 140011) - Obszar obejmuje ok. 260 km odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego. Większość doliny to suche, ekstensywnie użytkowane pastwiska. Obszary bagienne są usytuowane głównie przy ujściach rzek, dopływów Bugu oraz wokół pozostałych fragmentów dawnych koryt rzecznych. Koryto Bugu w większości nie zostało zmienione przez człowieka. Zagrożenia jakim podlega Ostoja Nadbużańska, to obwałowywanie i odcinanie starorzeczy od współczesnego koryta rzeki, zanieczyszczenie wód, melioracje, tamy zaporowe, trasy szybkiego ruchu, przebudowa drzewostanów w kierunku monokultur sosnowych, kłusownictwo.

SOO Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego (PLH 200014). Obszar leży na terenie podlaskiego przełomu Bugu, w okolicach Siemiatycz. Obejmuje powierzchnię 117,1 ha. Betonowe bunkry, wybudowane podczas II Wojny Światowej, z kondygnacjami pod ziemią położone są na prawym brzegu rzeki. Obecne są studnie wewnątrz. Obszar obejmuje niektóre obiekty dwóch umocnień - koło Anusina i Moszczony Królewskiej. Teren ten jest jednym z ważniejszych zimowisk mopka - nietoperza z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Schronom Brzeskiego Rejonu Umocnionego zagrażają włamania do zamkniętego obiektu, również w czasie zimy, penetracja i niepokojenie zimujących zwierząt, palenie ognisk wewnątrz obiektów, zmiany mikroklimatu podczas okresu hibernacji nietoperzy, turystyka w okresie hibernacji.

OSO Dolina Dolnego Bugu (PLB 140001) - Około 260-kilometrowy odcinek doliny Bugu od ujścia Krzny do Jeziora Zegrzyńskiego. Zagrożenia - obwałowania i odcinanie starorzeczy od współczesnego koryta rzeki oraz zabudowa doliny, zanieczyszczenie wód, melioracje, tamy zaporowe, trasy szybkiego ruchu, przebudowa drzewostanów w kierunku monokultur sosnowych, kłusownictwo.

- Użytki ekologiczne – tereny bagienne w okolicach Tołwina oraz śródleśne oczko wodne w okolicy Bacik Średnich.
- Pomniki przyrody – głąz narzutowy, oraz grupy drzew i pojedyncze drzewa.

6. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu

W projekcie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego znajduje odzwierciedlenie podstawowa zasada krajowej polityki ekologicznej przyjętej w Polityce ekologicznej państwa

– zasada zrównoważonego rozwoju. Założenia Polityki ekologicznej państwa nawiązują do ustaleń przyjętych podczas Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (Konwencja w sprawie różnorodności biologicznej) i obowiązujących deklaracji, rezolucji i zaleceń.

W strukturze przyrodniczej obszaru objętego projektem zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie stwierdzono obszarów, które kwalifikowałyby się do objęcia ochroną w ramach europejskiej sieci obszarów chronionych (ECONET, NATURA 2000, CORINE Biotops, EMERALD).

7. Oddziaływanie ustaleń projektu na środowisko

Wpływ projektowanego zagospodarowania obszaru objętego projektem rozpatrzony został poprzez zbadanie zagrożeń środowiska takich jak:

- zanieczyszczenie powietrza,
- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych,
- zanieczyszczenie gleb,
- emisję hałasu,
- promieniowanie elektromagnetyczne.

Prognozowane oddziaływanie i natężenie zagrożeń środowiska

Element środowiska	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Różnorodność biologiczna											
Tereny eksploatacji surowców (G)	nie	nie	tak	tak	nie	nie	tak	nie	nie	-	++++
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	tak	+	++
Tereny rolne (R)	tak	nie	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	-	+
Tereny do zalesień (ZL)	tak	nie	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	+++	+
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	nie	tak	tak	tak	nie	tak	tak	tak	nie	-	+
Ludzie											
Tereny eksploatacji surowców (G)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	nie	++	+
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	tak	tak	tak	nie	nie	nie	tak	nie	+++	-
Tereny rolne (R)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Tereny do zalesień (ZL)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	++	-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	nie	++	+
Zwierzęta											
Tereny eksploatacji surowców (G)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	nie	-	++
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	-	++
Tereny rolne (R)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	+
Tereny do zalesień (ZL)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	++	+
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	nie	++	-
Rośliny											
Tereny eksploatacji surowców (G)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	++++
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	+	++
Tereny rolne (R)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	-	+
Tereny do zalesień (ZL)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	tak	tak	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	+	+
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	++
Woda											
Tereny eksploatacji surowców (G)	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	+
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	nie	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	tak	-	+
Tereny rolne (R)	nie	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	-	+

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Tereny do zalesień (ZL)	tak	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	tak	+++	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	+	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	nie	nie	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	+
Powietrze											
Tereny eksploatacji surowców (G)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	tak	-	+
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	+
Tereny rolne (R)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny do zalesień (ZL)	tak	nie	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	+	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	tak	nie	nie	tak	nie	nie	tak	nie	tak	-	+
Powierzchnia ziemi											
Tereny eksploatacji surowców (G)	tak	nie	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	+++
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	++
Tereny rolne (R)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	-
Tereny do zalesień (ZL)	tak	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	++	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	++
Krajobraz											
Tereny eksploatacji surowców (G)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	++
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	nie	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	+

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny rolne (R)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny do zalesień (ZL)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Dobra materialne											
Tereny eksploatacji surowców (G)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny rolne (R)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny do zalesień (ZL)	nie	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	nie	+	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Natura 2000											
Tereny eksploatacji surowców (G)	nie	tak	tak	nie	nie	nie	tak	nie	nie	-	+
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	tak	tak	tak	tak	nie	nie	nie	tak	tak	-	+
Tereny rolne (R)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny do zalesień (ZL)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	nie	tak	tak	nie	nie	nie	tak	nie	nie	-	+
Integralność Natura 2000											

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Tereny eksploatacji surowców (G)	nie	tak	nie	nie	nie	nie	tak	nie	nie	-	+
Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług (MN, MN_ML, MNU, MNU_UT, ML_UT, RZM, U)	nie	tak	nie	tak	nie	nie	nie	tak	nie	-	+
Tereny rolne (R)	nie	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	-	+
Tereny do zalesień (ZL)	nie	tak	nie	nie	nie	nie	nie	tak	nie	+	-
Tereny pod lokalizację urządzeń do produkcji energii odnawialnej (PEF)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-
Zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa (PU)	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	nie	-	-

- nieistotne, + nieznaczne, ++ zauważalne, +++ duże, ++++ zupełne

Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Siemiatycze zmienia formy zagospodarowanie dla działek znajdujących się w obrębach miejscowości: Anusin, Baciki Bliższe, Baciki Średnie, Boratyniec Ruski, Czartajew, Kajanka, Klekotowo, Klukowo, Kłopoty Bujny, Kłopoty Stanisławy, Krupice, Lachówka, Ogrodniki, Orzepy, Ossolin, Rogawka, Romanówka, Siemiatycze-Stacja, Skiwy Duże, Słochy Annapolskie, Totwin, Wiercień Duży Wiercień Mały, Wólka Nadbużna, Zalesie, Krasewice Stare.

Tereny wyznaczone w zmianie studium zostaną przeznaczone pod:

MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

MN_ML – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej.

MNU – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z dopuszczeniem usług.

MNU_UT - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z dopuszczeniem usług turystyki i rzemiosła nieuciążliwego

ML_UT – teren zabudowy letniskowej i usług turystyki.

PU zabudowa przemysłowa, usługowa, składowa i magazynowa

U – teren zabudowy usługowej, rzemieślniczej

PEF - tereny pod lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w postaci ogniw fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 500 kW, a także strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

G – powierzchniowa eksploatacja surowców mineralnych

RZM – teren zabudowy zagrodowej

R – tereny rolne

ZL – tereny do zalesienia

Tereny i obiekty chronione na obszarze gminy Siemiatycze oraz potencjalnie konfliktowo położone obszary wyznaczone w studium:

1. SOO (NATURA 2000 - dyrektywa siedliskowa) – Ostoja Nadbużańska PLH140011.

Plan zadań ochronnych został przyjęty Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r.

W odległości nie większej niż kilkaset metrów od terenów z wyznaczonym działaniem 14 znajdują się tereny:

- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190), ok. 120 m. od granicy obszaru,
- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192), ok. 360 m od granicy obszaru.

2. SOO (Natura 2000 - dyrektywa siedliskowa) - Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego PLH200014

Plan zadań ochronnych został przyjęty Zarządzeniem Nr 20/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 22 sierpnia 2013 r. 22 listopada 2022 r. zostało opublikowane Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 października 2022 r. wyznaczające specjalny obszar ochrony siedlisk Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego (PLH200014) i określający jego granice.

Żaden z terenów objętych opracowaniem nie znajduje się bezpośrednio na tym obszarze Natura 2000. W odległości nie

większej niż kilkaset metrów znajdują się tereny:

- 138MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 136/1) – bezpośrednio przy granicy,
- 118MN_U (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 160, 161/2, 161/13), ok. 90 m od granicy obszaru,
- 142MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 166/4), ok. 130 m od granicy obszaru,
- 33U (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 159) ok. 105 m od granicy obszaru,
- 31U (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 158, cz. 166/11) ok. 140 m od granicy obszaru,
- 141MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 166/5) ok. 200 m od granicy obszaru,
- 22PEF (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 59) ok. 170 m od granicy obszaru,

3. OSO (NATURA 2000 - dyrektywa ptasia) – Dolina Dolnego Bugu (PLB140001)

Plan zadań ochronnych został przyjęty Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 5 września 2014 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego z 2014r. Poz. 3204) i zmieniony zarządzeniami z 5 sierpnia 2016 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego z 2016 r. Poz. 3239)

- 119MN_U (Klekotowo, dz. nr geod. 399), częściowo w zasięgu obszaru, na którym wyznaczono działania 1 i 2 (załącznik nr 23), oraz bezpośrednio sąsiaduje z obszarem, na którym wyznaczono działanie 10 (załącznik nr 29).

Załącznik nr 23, działania 1 i 2:

Czynna ochrona gniazd bociana białego:

Montaż platform na czynnych słupach napowietrznych linii energetycznych przenoszenie na nie istniejących gniazd ze słupów energetycznych; montaż platform na słupach wolnostojących, nieenergetycznych; usuwanie części materiału ze zbyt wysokich i ciężkich gniazd. Prace należy prowadzić w okresie październik-luty.

Czynna ochrona lęgów:

Izolowanie przewodów elektrycznych na niewielkich odcinkach przy słupach energetycznych. Prace prowadzone w okresie październik-luty.

Załącznik nr 29, działanie 10:

Zachowanie siedlisk gatunków

Działanie obligatoryjne: Utrzymywać ekstensywne użytkowanie kośne lub kośno-pastwiskowe. Koszenie i wypas corocznie.

- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192), w granicach obszaru, na którym wyznaczono działanie 10 (załącznik nr 29),
- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190), częściowo w granicach obszaru, na którym wyznaczono działania 1,2 (załącznik nr 23).

Załącznik nr 28, działanie 9:

Zachowanie siedliska gatunków:

Działanie fakultatywne : Objęcie terenu użytkowaniem zgodnie z wymogami tożsamymi do pakietu ornitologicznego według obowiązującego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Wymogi przekrojowe dla wszystkich wariantów siedliskowych i ornitologicznych przedstawiają się następująco :

1. Obowiązek posiadania planu działalności rolnośrodowiskowej;
2. Obowiązek posiadania dokumentacji przyrodniczej, stanowiącej identyfikację siedliska, sporządzonej przez eksperta przyrodniczego (jeśli siedlisko jest niezidentyfikowane);
3. Zakaz: stosowania komunalnych osadów ściekowych, stosowania podsiewu oraz mechanicznego niszczenia struktury gleby, w tym bronowania i przeorywania;
4. Zakaz stosowania środków ochrony roślin. Wyjątek stanowi selektywne i miejscowe niszczenie niepożądanych gatunków roślin (w szczególności – inwazyjnych) z zastosowaniem odpowiedniego sprzętu (np. mazaczy herbicydowych);
5. Zakaz składowania biomasy wśród kęp drzew i zarośli, w rowach, jarach i innych obniżeniach terenu.
6. W przypadku gdy na łąkach występują gatunki niepożądane (określone w dokumentach krajowych). Dla poszczególnych wariantów wymogi dotyczące:
 - terminów i częstotliwości koszenia,
 - obowiązku pozostawiania części działki rolnej nieskoszonej
 - terminów i intensywności wypasu,

Mogą być zmienione przez eksperta przyrodniczego w celu eliminacji lub ograniczenia występowania gatunków negatywnie oddziałujących na siedliska łąkowe. Zmiana takich wymogów powinna być szczegółowo uzasadniona w dokumentacji przyrodniczej. Szczegóły dotyczące powyższych okoliczności oraz zakres możliwych zmian wymogów będą określone w dokumentach i przepisach krajowych;

7. Na łąkach objętych realizacją pakietów przyrodniczych istnieje zakaz pozostawiania rozdrobnionej biomasy. Należy w ciągu 2 tygodni po pokosie usuwać skoszoną lub wyciętą biomasę. Dopuszcza się także układanie

biomasy w pryzmy balotowe, stogi lub brogi. W przypadku ułożenia biomasy pryzmy balotowe, stogi lub brogi. Powinna ona zostać usunięta z działki rolnej nie później niż do 1 marca kolejnego roku.

8. Zakaz tworzenia nowych, rozbudowy, przebudowy i odtwarzania istniejących urządzeń melioracji wodnych. Wyjątki to przypadki gdy urządzenia melioracyjne służą potrzebom związanym z utrzymaniem lub poprawą warunków dla chronionych gatunków lub siedlisk. Natomiast w przypadku wariantów ornitologicznych nie wpłyną również na obniżenie poziomu wód gruntowych w okresie lęgowym ptaków. Jeżeli takie działania zostaną dopuszczone i szczegółowo określone przez eksperta przyrodniczego.

4. Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” ustanowiony Uchwałą Nr XVIII/215/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu” (Dz. urz. Woj. Podl z 2020 r. poz. 2245):

- 119MN_U (Klekotowo, dz. nr geod. 399),
- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192),
- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190).

Żaden z terenów opracowania nie znajduje się w odległości do 100 m od linii brzegowej.

5. Główne korytarze ekologiczne:

GKPnC-1 Dolina Dolnego Bugu (korytarz główny):

- 119MN_U (Klekotowo, dz. nr geod. 399),
- RN (Ogrodniki, dz. nr geod. 192),
- 124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190).

GKPnC-2A Puszcza Biała – Puszcza Mielnicka (korytarz główny):

- 12PEF (Romanówka, dz. nr geod. 204, 207),
- RN (Tołwin, dz. nr geod. 241/2),
- 123MN_U (Tołwin, dz. nr geod. 46).

Wykaz terenów ujętych w zmianie Studium i znajdujących się w granicach obszarów chronionych:

6R (Ogrodniki, dz. nr geod. 192).

Teren opracowania

Działania ochronne
Dolina Dolnego Bugu

10

zagrożenie powodziowe
1 %

- OSO (NATURA 2000 - dyrektywa ptasia) – Dolina Dolnego Bugu (PLB140001)
Całość jest objęta zadaniem ochronnym 10.

Załącznik nr 29, działanie 10:

Zachowanie siedlisk gatunków

Działanie obligatoryjne: Utrzymywać ekstensywne użytkowanie kośne lub kośno-pastwiskowe. Koszenie i wypas corocznie w celu ochrony gatunków: A030 Bocian czarny *Ciconia nigra*, A031 Bocian biały *Ciconia ciconia*, A055 Cyranka *Anas querquedula*, A056 Płaskonos *Anas clypeata*, A119 Krociatka Porzana *porzana*, A122 Derkacz *Crex crex*, A153 Kszczyk *Gallinago gallinago*, A156 Rycyk *Limosa limosa*, A162 Krwawodziób *Tringa totanus*.

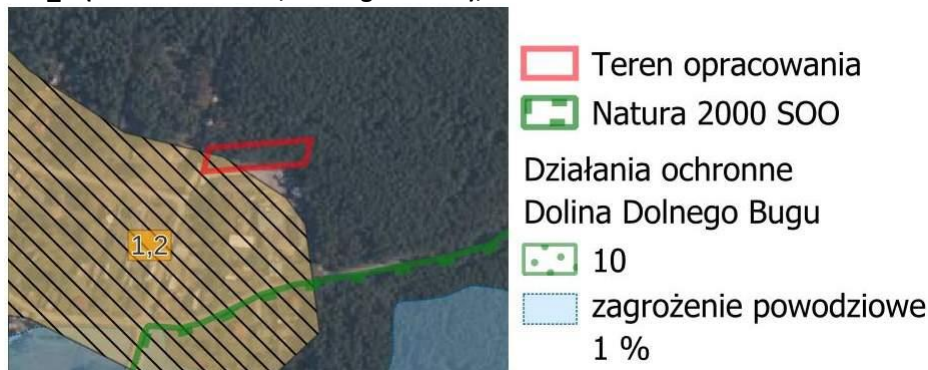
Realizacja zainwestowania wskazanego w dokumencie zmiany Studium jest możliwa pod warunkiem możliwości dalszej realizacji działań ochronnych.

- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”

Na obszarze zakazuje się likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu – należy zachować istniejące zadrzewienia.

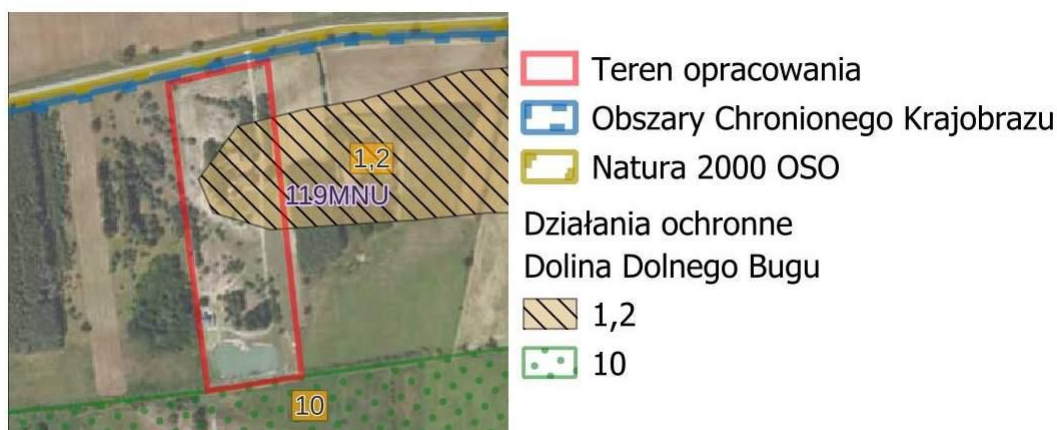
- Główny korytarz ekologiczny GKPnC-1 Dolina Dolnego Bugu
Kierowanie się zasadą ograniczania elementów groźących oraz odstraszających zwierzęta.
- Południowo wschodni fragment w zasięgu strefy zagrożenia powodzią 1 %.

124MN_U (Wólka Nadbużna, dz. nr geod. 190),

- OSO (NATURA 2000 - dyrektywa ptasia) – Dolina Dolnego Bugu (PLB140001)
Południowo zachodni fragment jest objęty zadaniem ochronnym 1, 2.
Załącznik nr 23, działania 1 i 2:
Czynna ochrona gniazd bociana białego:
Montaż platform na czynnych słupach napowietrznych linii energetycznych przenoszenie na nie istniejących gniazd ze słupów energetycznych; montaż platform na słupach wolnostojących, nieenergetycznych; usuwanie części materiału ze zbyt wysokich i ciężkich gniazd. Prace należy prowadzić w okresie październik-luty.Czynna ochrona łęgów:
Izolowanie przewodów elektrycznych na niewielkich odcinkach przy słupach energetycznych. Prace prowadzone w okresie październik-luty
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”
Na obszarze zakazuje się likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu – należy zachować istniejące zadrzewienia.
- Główny korytarz ekologiczny GKPnC-1 Dolina Dolnego Bugu
Kierowanie się zasadą ograniczania elementów groźących oraz odstraszających zwierzęta.

119MN_U (Klebotowo, dz. nr geod. 399),

- OSO (NATURA 2000 - dyrektywa ptasia) – Dolina Dolnego Bugu (PLB140001)
Południowo zachodni fragment jest objęty zadaniem ochronnym 1, 2.
Załącznik nr 23, działania 1 i 2:
Czynna ochrona gniazd bociana białego:
Montaż platform na czynnych słupach napowietrznych linii energetycznych przenoszenie na nie istniejących gniazd ze słupów energetycznych; montaż platform na słupach wolnostojących, nieenergetycznych; usuwanie części

materiału ze zbyt wysokich i ciężkich gniazd. Prace należy prowadzić w okresie październik-luty.

Czynna ochrona legów:

Izolowanie przewodów elektrycznych na niewielkich odcinkach przy słupach energetycznych. Prace prowadzone w okresie październik-luty

- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Bugu”

Na obszarze zakazuje się likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nawodnych oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu – należy zachować istniejące zadrzewienia.

- Główny korytarz ekologiczny GKPN-1 Dolina Dolnego Bugu

Kierowanie się zasadą ograniczania elementów groźących oraz odstrasających zwierzęta.

Bezpośrednio przy granicy jednego z obszarów SOO Natura 2000 - dyrektywa siedliskowa - Schrony Brzeskiego Rejonu Umocnionego PLH200014, zmiana Studium planuje wprowadzić zabudowę mieszkaniowo-usługową - 138 MNU (Siemiatycze-Stacja, dz. nr geod. 136/1). Działania ochronne obszaru Natura 2000 dotyczą Mopka - jego zimowisk i kryjówek letnich oraz mają na celu zabezpieczenie żerowisk nietoperzy przed przekształceniem. Ten nietoperz występuje przede wszystkim w lasach, gdzie do polowań wybiera obrzeża, luki drzewostanu, ścieżki leśne a także tereny zakrzewione i wody o zarośniętych brzegach. Zabudowa mieszkalna w tym miejscu ograniczy możliwości żerowania mopka, lecz rozpatrując obecny stan tego terenu oraz dostępność w sąsiedztwie obszarów zalesionych, negatywny wpływ nie będzie znaczący.

Na obszarach Natura 2000 zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34 Ustawy, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Na obszarze chronionego krajobrazu Dolina Bugu obowiązują zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 7) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy z pkt 3 i 4 nie dotyczą złóż kopalin:

- 1) udokumentowanych do dnia 31 grudnia 2004 r., których dokumentacje zostały zatwierdzone przez właściwy organ administracji geologicznej;
- 2) dokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- 3) udokumentowanych na podstawie informacji geologicznych zawartych w dokumentacjach sporządzonych i zatwierdzonych przez właściwy organ administracji geologicznej do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- 4) na obszarze zamierzonej działalności nieprzekraczającej 2 ha przy przewidywanym wydobyciu kopalin w roku kalendarzowym nieprzekraczającym 20 000 m³ i bez użycia materiałów wybuchowych zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 poz. 2868 z późn. zm.).

Zakazy z pkt 7 nie dotyczą:

- 1) terenów, dla których obowiązują plany zagospodarowania przestrzennego;

- 2) terenów, które były przeznaczone na cele zabudowy w planach zagospodarowania przestrzennego uchwalonych przed dniem 1 stycznia 1995 r., które utraciły moc z dniem 31 grudnia 2003 r.;
- 3) terenów ogólnodostępnych kąpielisk, plaż i przystani wodnych.

Większość terenów wyznaczonych do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze to tereny zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej i zagrodowej. Oddziaływanie na środowisko tego rodzaju zagospodarowania nie jest duże i dotyczy przede wszystkim emisji pyłów i gazów cieplarnianych związanej z produkcją ciepła oraz ewentualnego skażenia gleb i wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwej obsługi systemów obsługujących ścieki sanitarne. Powyższym oddziaływaniom można zaradzać stosując nowoczesne rozwiązania wykorzystania energii odnawialnej dostępnej na miejscu, np. fotowoltaika lub energia gruntu, oraz budując systemy kanalizacji zbiorczej do usuwania ścieków. Tereny mieszkalne wiążą się również z nieuniknionym wzrostem antropopresji – większa ilość ludzi na danym obszarze, następuje zmiana krajobrazu, pojawiają się rośliny i zwierzęta charakterystyczne dla siedzib ludzkich, teren zostaje wydzielony ogrodzeniami, następuje wzrost intensywności ruchu na drogach.

Kolejną grupą wyznaczanych w zmianie studium terenów są te związane z usługami, rzemiosłem i przemysłem, gdzie obok oddziaływań podobnych jak dla zabudowy mieszkalnej, pojawiają się te związane z rodzajem działalności. W tym przypadku ocena oddziaływania jest możliwa dopiero po przedstawieniu konkretnych rozwiązań. Można jednak przyjąć zasadę, że w przypadku bliskości do terenów mieszkalnych oraz terenów ujętych w planach ochrony obszarów chronionych, oddziaływanie terenów usług i przemysłu musi się ograniczać do granic własnej działki. Często, by zrealizować ten warunek, należy stosować odpowiednie rozwiązania technologiczne, bądź wprowadzać bariery architektoniczne, ograniczające rozprzestrzenianie się niekorzystnego oddziaływania.

Spośród terenów wyznaczanych w zmianie Studium najbardziej widoczne zmiany w środowisku wprowadzą te związane z powierzchniowym wydobyciem surowców mineralnych. Eksploatacja wiąże się z przeobrażeniem krajobrazu – z wyrobisk usunięta zostanie cała roślinność, gleba i kopalina, siedliska zwierząt zostaną zniszczone, trwale zmieni się ukształtowanie terenu, możliwe są zmiany stosunków wodnych. Realizacja kopalni wiąże się z badaniami geologicznymi, które ocenią sytuację geologiczną. Uwzględniając sąsiedztwo obecnie funkcjonujących wyrobisk, można zakładać, że warunki geologiczne są odpowiednie. Część zmian będzie nieodwracalna i będzie widoczna w przyrodzie nawet po rekultywacji kopalni. Kolejnymi obciążającymi środowisko elementami będzie praca ciężkiego sprzętu i obsługa kopalni ciężarówkami wywozącymi urobek, wiążące się z hałasem, drganiami, emitowaniem spalin i wzbudzeniem pyłu, zarówno podczas wydobycia, jak i transportu. Obecność ciężkiego sprzętu to również możliwość awarii, skutkującej skażeniem środowiska ropą i płynami eksploatacyjnymi. Ujemny wpływ na środowisko można zminimalizować dobierając maszyny o niewielkiej emisji zanieczyszczeń i hałasu z wysokiej klasy tłumikami i pilnując, by silniki pracowały tylko podczas użycia i bez przeciążania. Właściwa i terminowa konserwacja minimalizuje ryzyko wycieków paliw, olejów czy innych płynów eksploatacyjnych, podobnie jak właściwe ich przechowywanie. Dla ograniczenia pylenia i zanieczyszczania terenów przyległych do dróg, transport urobku powinien odbywać się wyłącznie po wyznaczonych trasach oplanekowanymi pojazdami. Uciążliwości związane z wydobyciem (hałas, emisja pyłów) nie powinny przekraczać terenu górniczego. Działalność prowadzona zgodnie z udzielonymi koncesjami na wydobywanie złoża nie powinna stać w sprzeczności z przepisami ochrony środowiska.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wydobywanie kopalni ze złoża metodą odkrywkową zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli znajdują się:

- na terenie gruntów leśnych lub w odległości nie większej niż 100 m od nich oraz
- w odległości nie większej niż 0,5 km od miejsca planowanego wydobywania kopalni metodą odkrywkową znajduje się inny obszar górniczy ustanowiony dla wydobywania kopalni metodą odkrywkową.

Tereny powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych (piasku) wprowadzane w zmianie Studium gminy Siemiatycze w większości są zlokalizowane na zweryfikowanych obszarach prognostycznych i koncentrują się w okolicach miejscowości Rogawka, Romanówka, Słochy Annpolskie i Krupice. Po zakończeniu eksploatacji wskazane jest przeprowadzenie rekultywacji w kierunku leśnym.

Zmiana studium wprowadza również tereny wyznaczone pod lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w postaci ogniw fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 500 kW. Zabudowa przemysłowa, w tym systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami przyrody i 1 ha, na innych zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko).

Jest to ten rodzaj zagospodarowania, który uważa się za mający pozytywny wpływ na środowisko naturalne ze

względu na produkcję energii, która nie skutkuje emisją gazów cieplarnianych do atmosfery. Jednocześnie nie oddziałuje negatywnie na takie komponenty środowiska jak ludzie, rośliny, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne. Stwierdzone negatywne oddziaływanie dotyczy krajobrazu – farmy fotowoltaiczne są jego znaczącym powierzchniowo i wciąż obcym elementem, oraz wprowadzania przeszkód na trasach wędrówek zwierząt (korytarze ekologiczne). Pozytywne środowiskowo oddziaływanie ma również wyłączenie terenów z upraw rolnych i pozostawienie ich sukcesji dzikiej roślinności (z ograniczeniem do roślin nie zacinających paneli).

Negatywnego oddziaływania w przypadku farm fotowoltaicznych można się spodziewać w odniesieniu do dzikich gatunków ptaków i owadów. W przypadku ptaków zajęcie terenów rolniczych będzie skutkowało bezpośrednią utratą siedlisk lęgowych przede wszystkim dla gatunków gniazdujących na ziemi. W przypadku terenów podmokłych oraz znajdujących się w pobliżu zbiorników wodnych, można się również spodziewać kolizji ptaków z panelami fotowoltaicznymi przy próbie lądowania na nich. Problem dotyczy też owadów składających jaja w wodzie, które mogą traktować panele jako obiekty wodne i składać na nich jaja. Ograniczeniu negatywnego wpływu sprzyja stosowanie paneli fotowoltaicznych wyposażonych w warstwy antyrefleksyjne oraz posiadających białe granice i białe paski podziału, które zmniejszają przyciąganie bezkręgowców wodnych. Budowę nowych energetycznych linii napowietrznych należy projektować tak by w jak największym stopniu eliminować możliwości kolizji ptaków. By minimalizować efekt przegrodzenia korytarzy ekologicznych, ogrodzenia powinny być wzniesione 10 cm powyżej poziomu gruntu. Co dziesiąty słupek ogrodzenia warto wyposażyć w krótkie, poziome żerdzie, które będą wykorzystywane do zasilania przez ptaki drapieżne. Będzie to stanowiło rekompensatę utraty przez nie części arealu łowieckiego.

Warto pamiętać, że ze względu na niestosowanie środków ochrony roślin są to tereny bardzo atrakcyjne dla pszczoł, w związku z czym w pobliżu farm wiatrowych często pojawiają się pasieki. Korzystnym byłoby więc celowe rozsiewanie na ich terenie roślin z kwiatami miododajnymi, tak by w jak największym stopniu wspierać populacje pszczoł. Farmy fotowoltaiczne wprowadzają duże zmiany w krajobrazie, jednak oceniając ich pozytywny wpływ na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i pyłów, można stwierdzić, że konieczne. Stosowanie odpowiednich nasadzeń oddzielających teren farmy od otoczenia pozwala ten wpływ w pewnym stopniu ograniczyć.

Kolejnym elementem o potencjalnie istotnym oddziaływaniu antropogenicznym są tereny przemysłowe i przemysłowo-usługowe. Większość z nich (2PU, 3PU, 4PU, 5PU) sąsiaduje z zabudową mieszkalną. W przypadku terenów 2PU, 3PU, 4PU jest to poszerzenie dotychczasowych istniejących obiektów, co przełoży się na coraz silniejsze oddziaływanie na otoczenie. Inwestycje realizowane na powyższych terenach powinny uwzględnić konieczność dochowania parametrów emisji hałasu, pyłów, odorów itp.

Zmiana studium jako nowe zagospodarowanie wprowadza również tereny rolne. W otoczeniu rolniczym, tak jak ma to miejsce, nie wiąże się to ze szkodą dla środowiska. Jednak teren 7R leży w granicach JCWP RW2000172665569 – Moszczona znajdującej się na liście JCWP wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Taka lokalizacja terenów rolniczych skutkuje koniecznością rozważnego gospodarowania nawozami sztucznymi, aby ich nadmiar nie trafiał do wód powierzchniowych. Jeśli istnieje taka możliwość, to wskazane jest wprowadzenie rolnictwa ekstensywnego, np ekologicznego.

Tereny zalesień wyznaczane w zmianie studium nie występują na terenach chronionych. Będą one pełniły funkcję gospodarczą, co wiąże się z niską przydatnością dla środowiska. Niemniej zalesianie niesie ze sobą pewne korzyści, wiążące się z tworzeniem lokalnych korytarzy ekologicznych i nowych typów siedlisk. Nie bez znaczenia jest też pewne zwiększenie możliwości retencjonowania wody, oraz absorpcja CO₂ w okresie wzrostu.

Część terenów zabudowy mieszkalnej, lub z dopuszczeniem zabudowy mieszkalnej wyznaczonych w zmianie studium znajduje się w sąsiedztwie ponadlokalnych ciągów komunikacyjnych:

- drogi krajowej GP-62: 119MNU,
- dróg wojewódzkich 693 i 692: 114MN, 1RZM, 126MNU, 130MNU, 115MN (45 m od drogi),
- linię kolejową 31: 141MNU, 142MNU, 118MNU (50 m od linii kolejowej).

Dopuszczalny poziom hałasu w tym przypadku zabudowy mieszkalnej wynosi 65 dB w dzień i 56 w nocy. Należy zabezpieczyć tereny przyległe do drogi krajowej poprzez zapewnienie odpowiedniej osłony akustycznej dla budynków.

Część terenów objętych zmianą studium, przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i usługową, została zlokalizowana w pobliżu funkcjonujących kopalni odkrywkowych (140MNU, 146MNU, 120MNU, 111MN, 136MNU, 145MNU). W tych przypadkach również należy spodziewać się negatywnego oddziaływania: hałas, wibracje, ruch ciężkiego sprzętu, oświetlenie nocą. Aby ograniczyć te oddziaływania, to wprowadzając nową zabudowę należy pamiętać o odpowiednich osłonach akustycznych. W części powyższych przypadków należy również zwrócić uwagę na to, że chodzi o tereny perspektywicznego występowania surowców naturalnych. Realizacja zabudowy uniemożliwi w przyszłości wydobyć.

Ze względu na aktualny brak audytu krajobrazowego (opracowywanego przez Zarząd Województwa) zmiana studium nie odnosi się do jego zapisów.

Na terenie gminy Siemiatycze występują następujące formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody: pomniki przyrody – dęby rosnące pojedynczo lub w grupie drzew a także głąz narzutowy w Czartajewie, pozostałości parku podworskiego w Bacikach Średnich, użytki ekologiczne ekosystemów bagiennych i oczek wodnych o łącznej powierzchni 6,57 ha i żaden z powyższych nie występuje na terenie opracowania.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W związku z przewidzianym zagospodarowaniem obecnym już w dotychczasowych ustaleniach Studium oraz z ograniczonym zasięgiem oddziaływania, w zmianie studium nie przewidziano szczególnych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, ponad te, które zostały przyjęte w Studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze.

Podczas realizacji inwestycji należy korzystać z najlepszych dostępnych rozwiązań i najbezpieczniejszych dla środowiska naturalnego.

9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Na etapie sporządzania projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze przyjęto rozwiązanie zaproponowane przez zainteresowane strony i uwzględnione w projekcie zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze.

W trakcie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze nie napotkano na istotne trudności.

10. Materiały źródłowe

- Opracowanie ekofizjograficzne gminy wiejskiej Siemiatycze,
- Program Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024 r. (2016 r.),
- Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami na lata 2016-2022 (Uchwała Sejmiku Województwa Podlaskiego Nr XXXII/280/16 z dn. 19 grudnia 2016 r.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – „Prawo ochrony środowiska” (t.j. Dz.U z 2019 r. poz. 1396, 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712, 1815, 2087, 2166.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „o ochronie przyrody” (Dz. U. z 2020 r. poz. 55.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. 2011 poz. 133),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „o ochronie gruntów rolnych i leśnych” (Dz.U. . 2017 r. poz. 1161.),
- pozostałe dokumenty, materiały planistyczne, w tym programy zawierające zadania służące do realizacji ponadlokalnych celów publicznych, materiały przyrodnicze, inwentaryzacyjne i studialne dotyczące środowiska,
- ze stron internetowych: www.mos.gov.pl, www.wrotapodlasia.pl, <http://geoportal.kzgw.gov.pl>, www.wios.bialystok.pl; www.bialystok.lasy.gov.pl, www.geoportal.gov.pl;
- własne wizje terenowe,

Opracował
Piotr Tomasz Piotrowski

Białystok 15.11.2023 r.

Załącznik

Oświadczenie

autora prognozy o spełnianiu wymagań, o których mowa w art. 74a ust 2. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113.).

Ja, niżej podpisany Piotr Tomasz Piotrowski, jako autor „Prognozy oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Siemiatycze”, oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Piotr Tomasz Piotrowski

